

OPERA KRAKOWSKA

HALKA

MONIUSZKO

"OPERA KRAKOWSKA" w Krakowie
Archiwum
ul. Lubicz 48, 31-512 Kraków
tel. 012 29 66 188, fax 012 29 66 103

STANISŁAW MONIUSZKO

HALKA

Premiera / Premiere
16, 18 grudnia / December 2011

Opera Krakowska
instytucja kultury
Województwa
Małopolskiego

2

STANISŁAW MONIUSZKO

HALKA

opera w czterech aktach / opera in four acts
libretto: Włodzimierz Wolski

prapremiera / World Premiere
Wilno 1848 (wersja dwuaktowa / the two-act version)
Warszawa 1858 (wersja czteroaktowa / the four-act version)

Inscenizacja, scenografia i reżyseria światła
Director, Set Designer and Lighting Director
Waldemar Zawodziński

Kierownictwo muzyczne / Music Director
Łukasz Borowicz

Ruch sceniczny i choreografia
Stage Movement Designer and Choreographer
Janina Niesobska

Kostiumy / Costume Designer
Magdalena Teśławska, Paweł Grabarczyk

Przygotowanie chóru / Chorus Master
Zygmunt Magiera

OBSADA / CAST

HALKA

Magdalena Barylak, Ewa Biegas
Monika Świostek, Ewa Vesin

JONTEK

Vasyl Grokholskyi, Tomasz Kuk, Tadeusz Szlenkier

STOLNIK

Przemysław Firek, Volodymyr Pankiv, Aleksander Teliga

JANUSZ

Mariusz Kwiecień (MET)
Stanisław Kufluk, Krzysztof Witkowski

ZOFIA

Anna Borucka, Agnieszka Cząstka
Monika Korybalska

DZIEMBA

Krzysztof Dekanski, Krzysztof Witkowski

GÓRAL

Krzysztof Kozarek, Adam Zdunikowski

DUDARZ

Władysław Guzik, Imeri Kawsadze

Orkiestra, Balet, Chór i Chór Dziecięcy
Opéry Krakowskiej
The Krakow Opera Orchestra, Ballet, Choir
and Children's Choir

Dyrygent / Conductor
Łukasz Borowicz

Asystent reżysera / Director's Assistant

Dagmar Bilińska

Asystent kierownika muzycznego / Music Director's Assistant

Tadeusz Płatek

Asystent scenografa / Set Designer's Assistant

Katarzyna Zbłowska

Asystent kostiumografa / Costume Designer's Assistant

Bożena Pędziwiatr

Asystent kierownika chóru / Chorus Master's Assistant

Joanna Wójtowicz

Inspicjenci / Stage Managers

Agnieszka Sztencel, Magdalena Wąsowska

Suflerzy / Prompters

Dorota Sawka, Krystyna Behounek

Korepetytorzy solistów / Soloist Coach

Irena Celińska-Głodek, Kristina Kutnik, Olha Tsymbalyuk

Natalia Wasidlow

Akompaniator Chóru / Choir Accompanist

Magdalena Kurek

Akompaniator Baletu / Ballet Accompanist

Ludmiła Tułacz

Stanisław Moniuszko

Prawda skryta pod góralskim kapeluszem (z muszelkami)

Z tą *Halką* to jednak jakaś dziwna sprawa. Nie ma bowiem w polskiej literaturze operowej częściej inscenizowanego dzieła; ma swoją patynę, szacunek i rolę w historii muzyki. Wiemy, oczywiście, wiemy - to ona otworzyła kompozytorowi karierę w Operze w Warszawie, to dzięki niej pisał Jachimecki, że „Moniuszko zastał polską operę drewnianą, a pozostawił murowaną”, to ona została uznana za polskie dzieło narodowe. A jednak mimo posadowienia libretta Wolskiego w głównym nurcie dzieł operowych - temacie miłości, zdrady i śmierci - nie stało się ono tak uniwersalne, jak późniejszy *Król Roger* w operze Szymanowskiego i Iwaszkiewicza. A może właśnie tak miało być i tak ma pozostać? Dopisane przez Moniuszkę pomiędzy wileńską klapą a warszawskim piedestałem arie i tańce stanowią esencję dzieła, odważna jak na tamte czasy tematyka społeczna (Gershwin zdobył się na to dopiero osiemdziesiąt lat później!) dzisiaj nie budzi już żadnych kontrowersji, muzyka jest tak polska, że aż skrzypi. Czyli wszystko jest po prostu nasze, góralsko-szlacheckie. Koniec. Kropka.

A tu jednak - po tysiącach inscenizacji - znajduje się paru reżyserów, którzy próbują unowocześnić spojrzenie na dramat Halki, zdradę Janusza i wierność Jontka. I głowią się, jak opowieść z XVIII wieku napisaną w XIX wieku przenieść w dwudzieste pierwsze stulecie. Jak powiedział Laco Adamik przed wrocławską premierą w 2005 roku - „aby nie wpaść w rutynę” i jak wtórował mu Paweł Orski w recenzji: „uciec od przeładowania tej opery ludowocepeliowską tandetą”. A próbowało już wielu, najdalej posunął się chyba właśnie sam Adamik, choć po piętach depcze mu Ewelina Piotrowiak z Operą Bałtycką. Ciekawe, co zaproponuje nam dzisiaj Waldemar Zawodziński?

Cała trudność w zamianie kontuszy i ciupag na współczesny obrazek zasadza się bowiem na wyjątkowym, trwałym i udanym małżeństwie muzyki Moniuszki i libretta Wolskiego. Używając w tym miejscu kulinarnej przenośni - danie jest tak mocno zanurzone w polskim sosie, że każda próba dodania do tego włoskich przypraw lub francuskich win rozmywa smak całej potrawy. Czy można bowiem do myśliwskiego bigosu dodać oregano lub zagryźć go serkiem brie? Udaje się oczywiście wycisnąć z tego dzieła ostatnie soki - do takich prób bez wątpienia należała wcześniejsza inscenizacja *Halki* przez Operę Krakowską w 2004 roku przygotowana przez Krzysztofa Jasińskiego na Skałkach Twardowskiego. Płonące ogniska, dumne orszaki, Halka rozbijająca się o wapienne skały - wszystko to mogło wywołać

wielkie wrażenie i przynajmniej w jednolitym stylu pogłębić wydźwięk dzieła. Ale odnalezienie w nim – i pokazanie – uniwersalnego tematu zawiedzionej miłości trójki bohaterów – to już zadanie innej miary.

Kto bowiem tworzy tę historię? Szlachcic, góralka i góral? Czy może jednak cwaniak i jednocześnie nieodpowiedzialny ojciec, prostolinijna i naiwna kobieta – porzucona i zrozpaczona matka oraz nieszczęśliwie zakochany młodzieniec, uczciwy i godny zaufania chłopak? Wystarczy zamienić archaiczne imiona bohaterów na Anię, Jacka i Krzyśka, aby spojrzeć na ten trójkąt przez pryzmat doświadczanych i dzisiaj dramatów. Czyżby wybór pomiędzy odpowiedzialnym ojcostwem a wygodnym życiem stracił dzisiaj aktualność? Czy desperacja młodej kobiety prowadząca do unicestwienia dwóch istnień nie zasługuje na współczesną refleksję? I czy wreszcie w dzisiejszym świecie nie ma już godnych naśladowania szlachetnych ludzi pokroju Jontka (Krzyśka), którzy potrafią rzeczy nazywać po imieniu?

By zrealizować współczesny zamysł inscenizacji dzieła nie trzeba majstrować przy muzyce czy libretcie. Są takie, jakie są. Napisane w konkretnej epoce i wyrazistej stylistyce. Muzyka Mozarta i libretto Da Ponte też nie muszą być zmieniane, aby opowiedzieć coś obrazem zrozumiałym po kilkuset latach. Nie trzeba przecież uwspółcześniać na siłę *Così fan tutte* muzyką Bony M. Potrzebna jest jednak konsekwencja – nie ma co umawiać na piwo górali w T-shirtach w pierwszym akcie w pubie, by wysłać ich potem w ostatnim rozdziale w kierpcach do drewnianego kościoła muskanego jodłami. Może nie trzeba ich od razu zwoływać na Facebooku, aby zaprotestowali przeciwko wrednemu Januszowi, ale nie można też pokazać ich tylko wymachujących ciupagami. Kto się odważy jako pierwszy?

Namawiam tylko i wyłącznie do konsekwencji, tak mocno potrzebnej w tej operze Moniuszki. Opowiadajmy albo tę konkretną historię biednej Halki spod Krakowa, sumiastego Stolnika, wdzięcznej Zosi i prostolinijnego Jontka lub spróbujmy odnaleźć w tym dziele coś ponadczasowego, podobne jak sto pięćdziesiąt lat temu emocje czy ponadczasowy opis wad i zalet charakteru człowieka. Jodły szumią na każdym szycie jednakowo, porzucone panny z brzuchem to nie dziewiętnastowieczne muzeum, a i współczesnych Jontków nam nie brakuje. Ci ostatni nie biegają jednak dzisiaj po ulicach tylko w czarnych kapeluszach z białymi muszelkami...

ANDRZEJ KOSOWSKI

The truth concealed under a Goral hat (with seashells)

This thing about *Halka* is a funny affair, really. There is no other work in Polish operatic literature staged as often as this one; it has its patina, respect and role in the history of music. Yes, yes, we know: it was the piece that opened to the composer the doors to a career at the Opera in Warsaw and was hailed as the Polish national work of art. And yet, despite Wolski's libretto being founded in the mainstream of operatic themes – a tale of love, betrayal, and death – it never became as universal as the subsequent *King Roger* and his fear of the Shepherd in the opera by Szymanowski and Iwaszkiewicz. Well, perhaps this is how it was meant to be and it should stay that way? The arias and dances added by Moniuszko between the flop in Vilnius and the triumph in Warsaw constitute the essence of the work. His commentary on the social issues which was truly bold at the time (Gershwin dared to do the same thing only eighty years later!) attracts no controversy today, and the music is so Polish that it squeaks. In other words, all of it is our own, familiar, of the Gorals-and-gentry kind. That's it. Full stop.

But now – after thousands of stage productions – there are directors here and there trying to modernize the way we look at *Halka*'s drama, Janusz's betrayal, and Jontek's loyalty. And they are raking their brains to find a way to transfer an 18th - century story written in the 19th century into the 21st – “to avoid getting stuck in the same old rut,” as Laco Adamik said before the Wrocław premiere in 2005, and “to prevent overloading this opera with the fake folk art kitsch,” as Paweł Orski pointed out in a review. And such attempts have already been made by quite a lot of them, too, perhaps Adamik going further than any other, although followed closely by Ewelina Piotrowiak with the Baltic Opera. One wonders what Waldemar Zawodziński will offer us today.

The whole difficulty of replacing noblemen's robes and Gorals' axes with a modern picture is caused by the unique, durable and successful marriage of Moniuszko's music and Wolski's libretto. To use a culinary metaphor: the dish is steeped so deeply in Polish sauce that any attempt at adding Italian seasonings or French wines will water down the flavour of the whole meal. I mean: can you add oregano to bigos, the hunter's stew, and then chase it down with brie? Well, it is possible to squeeze out all the juices from the piece quite successfully – without a doubt the Krakow Opera's previous production of *Halka* was such an attempt, staged by Krzysztof Jasiński in 2004 in the outdoor setting of Twardowski Rocks.

Glaring bonfires, proud processions, Halka hurling herself at the lime rocks – all of that could produce a major impression and actually strengthen the message of the work in what was at least a uniform style. But finding in it – and showing – the universal subject of frustrated love, with the three main characters – is a task of entirely different dimensions.

Because who is it that actually makes the story? A nobleman, a peasant lass and lad? Or perhaps a crafty and irresponsible father, a straightforward and naïve woman – abandoned and desperate mother – and a youth unhappily in love, an honest and trustworthy boy? Just change the characters' archaic-sounding names to Annie, Jack and Chris, and you will be able to look at this triangle through the prism of dramas that are also experienced in our time. Is the choice between responsible fatherhood and comfortable life no longer current? Does the desperation of a young woman leading her to annihilate two lives deserve no contemporary reflection? And finally, are there no good examples to be followed in the world of today, no truly noble people of the kind of Jontek (Chris), who call things by their real names?

To devise a modern staging of the work, there is no need to tamper with the music or the libretto. They are what they are. Written in a specific era and distinct stylistics. Mozart's music and Da Ponte's libretto do not have to be changed either, in order to tell something through a picture that is comprehensible several hundred years later. There is, after all, no need to forcefully modernize *Così fan tutte* with music by Bony M. What is required, however, is consistency: there is no point in gathering Gorals wearing T-shirts over a beer in a pub in Act One if you're going to send them in folk costumes to a wooden church surrounded by fir trees in the last chapter. Well, maybe there is no need to go as far as summoning them on Facebook to gather in protest against the wicked Janusz, but you can't show them just waving their Goral axes either. Who will be the first to show such courage?

All I am calling for is consistency, needed so badly in this opera by Moniuszko. Let us either tell the specific story of poor Halka from a village near Krakow, with a moustachioed Stolnik, a graceful Zosia and a straightforward Jontek, or try and find something timeless in this work, emotions that were the same fifteen decades ago, or a timeless description of human vices and virtues. Wind whispers similarly in fir trees on every mountain; abandoned pregnant girls certainly do not belong in a 19th- century museum, and we are not short of modern-day Jonteks, either. The latter, however, no longer walk around wearing black hats with seashells sewn on...

Andrzej Kosowski – Director of the Institute of Music and Dance, Editor-in-Chief of the PWM Edition (Polskie Wydawnictwo Muzyczne)

Teresa Żylis-Gara (*Halka*), 1958

Dramat *Halki* przeżyłam na scenie jako swój własny

– mówi prof. TERESA ŻYLIS-GARA, gwiazda największych scen operowych świata, odtwórczyni tytułowej roli w *Halce* Opery Krakowskiej z 1958 roku

– Od premiery *Halki* Stanisława Moniuszki w reżyserii Jerzego Merunowicza w Operze Krakowskiej, w której kreowała Pani tytułową postać minęły lata. Wraca Pani myślami do tej inscenizacji?

– *Halka* przywołuje wspomnienia moich pierwszych występów na scenie operowej w Teatrze Juliusza Słowackiego w Krakowie. Wspomnienia te są wciąż żywe i pełne emocji. Dobrze pamiętam nasze przygotowania do premiery: próby muzyczne przy fortepianie i wreszcie z orkiestrą! Pamiętam wszystkie próby z reżyserem na scenie i pierwsze przedstawienie *Halki*. Przeżyłam je silniej niż premiery w teatrach operowych o światowej renomie, takich jak: Metropolitan Opera w Nowym Jorku, Covent Garden w Londynie, Staatsoper w Wiedniu, Deutsche Oper w Berlinie, La Scala w Mediolanie. W Krakowie, podejmując się wykonania partii *Halki*, miałam tylko do dyspozycji piękny, świeży głos oraz bardzo dużo entuzjazmu i pasji. W rolę włożyłam wszystkie moje emocje, a dramat *Halki* przeżyłam na scenie, jako swój własny. Zabrakło mi jednak doświadczenia scenicznego i solidnej techniki wokalne. Skutki dały o sobie znać natychmiast. I tak, po bardzo życzliwej reakcji publiczności, owacjach i bukietach kwiatów, wyszłam z teatru z chrypką, powstała na skutek silnego przemęczenia strun głosowych.

– Podejmując się przygotowania roli *Halki* w Krakowie nie miała Pani obaw?

– Fascynacja rolą *Halki* dla bardzo młodej i niedoświadczonej śpiewaczki, którą wtedy byłam, spowodowała, że nie widziałam żadnych przeszkód niemożliwych do pokonania. Kreowanie na scenie postaci nieszczęśliwej, wiejskiej dziewczyny było moim wielkim marzeniem. Duchowo i psychicznie czułam się gotowa do tego wyzwania, o innych sprawach wtedy nie myślałam...

– O innych sprawach, czyli o trudnościach technicznych?

– Tak. Dopiero w trakcie pracy nad tą rolą zrozumiałam, na czym polegały zawarte w partyturze Moniuszki trudności. Są one przede wszystkim natury emocjonalnej i wymagają perfekcyjnie funkcjonującej techniki wokalne ze szczególnym wskazaniem na właściwe opanowanie oddechu. Moniuszkowskie frazy muzyczne, tak bardzo melodyjne i piękne, prowokują śpiewaczkę, zwłaszcza niedoświadczoną, do wzmocnienia wolumenu głosu, do forsowania. A to z kolei powoduje zmęczenie strun głosowych w rezultacie czego głos traci świeżość i blask w trakcie spektaklu. Fraza melodyczna u Moniuszki jest często długa, a po niej - bez pauzy - pojawia się następna fraza, równie długa i do tego w eksponowanej tessiturze sopranowej,

co utrudnia śpiewacze wzięcie prawidłowego oddechu. W sumie, brak częstych pauz oddechowych w muzyce wokalne Moniuszki powoduje, że tylko sopran z dobrą techniką wokalną wychodzą obronną ręką z ról operowych, takich jak np. Halka.

– **Co było dla Pani najtrudniejsze w muzycznym przygotowaniu tej partii?**

– Emocje. Bez nich sam śpiew nie mógłby istnieć, gdyż emocje są nieodłącznym elementem ekspresji, potrzebnej by nadać sens treści literackiej i przy pomocy której śpiewaczka „maluje” różnymi barwami frazę muzyczną, wzrusza publiczność. Halka jest „bombą” emocjonalną. Śpiewaczka nie powinna się jej zbyt poddawać. Sam głos musi wyrazić wszystko i to jest dla młodej odtwórczyni roli Halki bardzo trudne zadanie. Znam to z własnego doświadczenia.

– **Moniuszko obdarował *Halkę* piękną i wzruszającą muzyką, m.in. pieśń „Jako od wichrów krzew połamany” albo „Gdybym rannym słońkiem”. Który muzyczny fragment przeznaczony dla Halki był dla Pani najtrudniejszy?**

– Najtrudniej było mi śpiewać arię z IV aktu opery „O mój maleńki”. Mój synek miał wówczas 4 latka. W przeciwieństwie do końcowej tragedii Halki, oddanie emocji zakochanej dziewczyny na początku opery było już dla mnie o wiele łatwiejsze; wystarczyła szczerość i prostota wyrazu. Przedstawienie sceny obłędu interpretowałam, stosując oszczędne środki wyrazu, jednakże z dużą intensywnością wokalną.

– **Dziś jest Pani pedagogiem i...**

– ... przywiązuję wielką wagę do intensywnej pracy nad techniką, bez której sztuka wokalna nie jest nigdy w pełni zadawalająca. Kiedy po latach zaczęłam zajmować się pedagogiką, przypominałam sobie wszystkie „błędy młodości”. Poświęciłam temu tematowi wiele uwagi na moich kursach mistrzowskich. W Radziejowicach, po jednym z kursów, zrealizowaliśmy przedstawienie *Halki* w wersji wileńskiej z orkiestrą, w kostiumach i z chórem. Prawdziwy spektakl. Entuzjazm uczestników był wielki. Główną rolę powierzyłam młodej i bardzo utalentowanej śpiewaczce Ilonie Krzywickiej. Ona i jej koledzy-soliści, słowem wszyscy odnieśli wielki sukces, jednakże poprzedzony długotrwałą pracą. Opłaciło się! Jednak wszystkim młodym i mało doświadczonym śpiewaczkom sugeruję rozagę i ostrożność przed podjęciem decyzji o śpiewaniu roli Halki w teatrze operowym.

Rozmawiała Agnieszka Malatyńska-Stankiewicz (*Dziennik Polski*)

I experienced Halka's drama as my own on stage,

says Professor TERESA ŻYLIS-GARA, a star on the world's major opera stages, Halka in the Krakow Opera's 1958 production

Years have passed since the premiere of Stanisław Moniuszko's *Halka* directed by Jerzy Merunowicz at the Krakow Opera in which you played the title role. Do you ever think back to that production?

Halka brings back memories of my first performances on the opera stage at the Juliusz Słowacki Theatre in Krakow. These memories are still vivid and full of emotion. I remember well our preparations for the premiere: the music rehearsals at the piano, and finally with the orchestra! I can remember all the rehearsals with the director on stage and the opening night of *Halka*. I experienced it more intensely than premieres in many opera theatres of world renown, such as the Metropolitan Opera in New York, the Covent Garden in London, the Staatsoper in Vienna, the Deutsche Oper in Berlin, or La Scala in Milan. In Krakow, taking the part of Halka, all I had at my disposal was only a beautiful fresh voice and lots of enthusiasm and passion. I invested all my emotions in the role, and experienced Halka's drama as my own on stage. But I lacked stage experience and solid vocal technique. The consequences were instant: after a very kind response of the audience, ovation and flowers, I left the theatre with a hoarse voice, caused by excessive strain of the vocal chords.

Did you have no apprehensions, undertaking to prepare the role of Halka in Krakow?

The fascination with the role of Halka in the very young and inexperienced singer that I was at the time prevented me from noticing any insurmountable obstacles. Playing the role of an unhappy peasant girl was my great dream. Spiritually and mentally, I felt up to the challenge, I gave no thought to the other matters at the time...

Other matters meaning technical difficulties?

Yes. It was only when I started working on the role that I understood what the difficulties in Moniuszko's score were. They are primarily of an emotional nature and require perfect vocal technique, with special emphasis on adequate control of breathing. Moniuszko's musical phrases, so very melodious and beautiful, provoke the singer, in particular the inexperienced singer, to go up on the volume, even forcefully. And this in turn strains the vocal cords, resulting in the voice losing its freshness and sheen during the performance. With Moniuszko, the melodic phrase is often long, followed – without pause – by another phrase that is just as long, in soprano

tessitura at that, which makes it difficult for the singer to take a correct breath. In short, due to the lack of frequent breath pauses in Moniuszko's vocal music, only soprano singers who have a good vocal technique can go through such opera parts as Halka unscarred.

What was the most difficult thing to you when preparing this part music-wise?

Emotions. Without them singing could not exist because emotions are an inseparable component of expression, required to lend sense to the literary content and used by the singer to "paint" the musical phrase in different colours, to move the audience. Halka is an emotional "bomb". A singer should not let her overtake her too much. The voice alone has to express everything, and this is a very difficult task for a young performer singing the Halka part. I know this from my own experience.

Moniuszko gave *Halka* some beautiful and moving music, e.g. the song "Like a Shrub Broken by a Gale" or "If by the Morning Sun". Which fragment of music intended for Halka did you find the most difficult?

I found it the most difficult to sing the aria in Act Four, "Oh, My Little One". My son was 4 at the time. As opposed to Halka's tragedy in the finale, conveying the emotions of a girl in love at the start of the opera was much easier for me; all it took was sincerity and simplicity of expression. I interpreted the insanity scene using scant means of expression, with much vocal intensity instead.

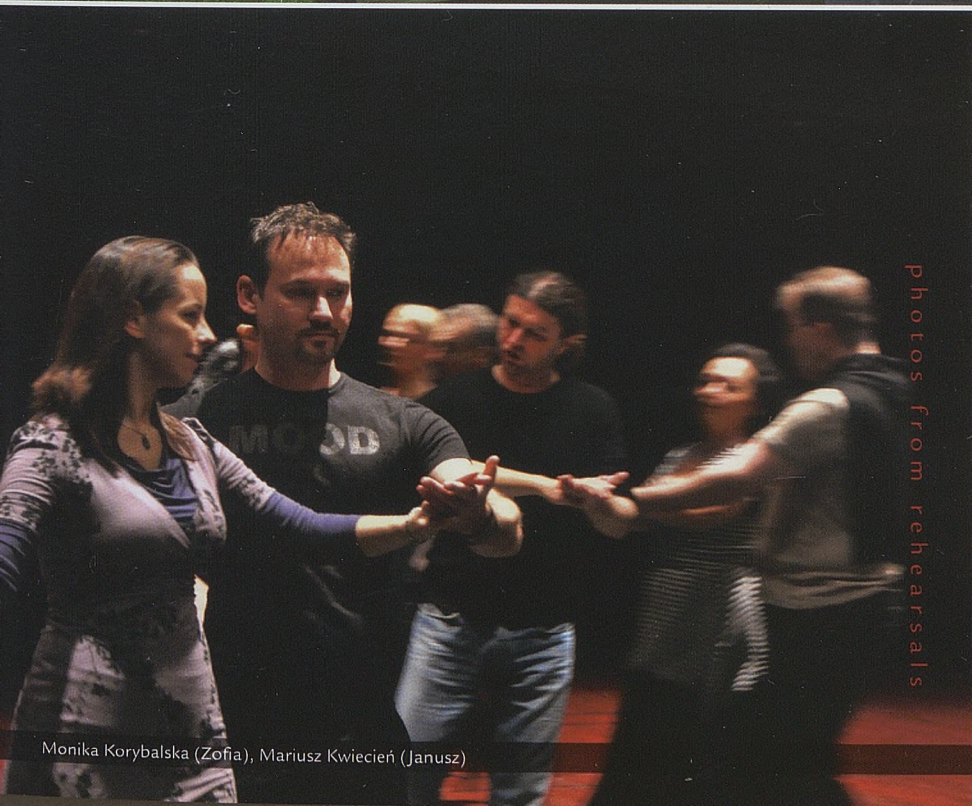
Today you're a teacher and...

... I put a lot of emphasis on intensive work on technique; without it, the vocal art is never fully satisfactory. When I started to teach years later, I recalled all the "errors of my youth". I devoted much attention to this subject during my master courses. In Radziejowice, after one of the courses, we staged *Halka* in the Vilnius version with an orchestra, in costumes, and with a choir. A real show. The participants' enthusiasm was tremendous. I assigned the leading role to a young and very talented singer, Ilona Krzywicka. She, and her soloist colleagues, in short: everyone was a great success, but it was preceded by a long period of work. It paid off! Still, to all the young and inexperienced singers I would recommend prudence and caution before making the decision to sing the part of Halka in an opera theatre.

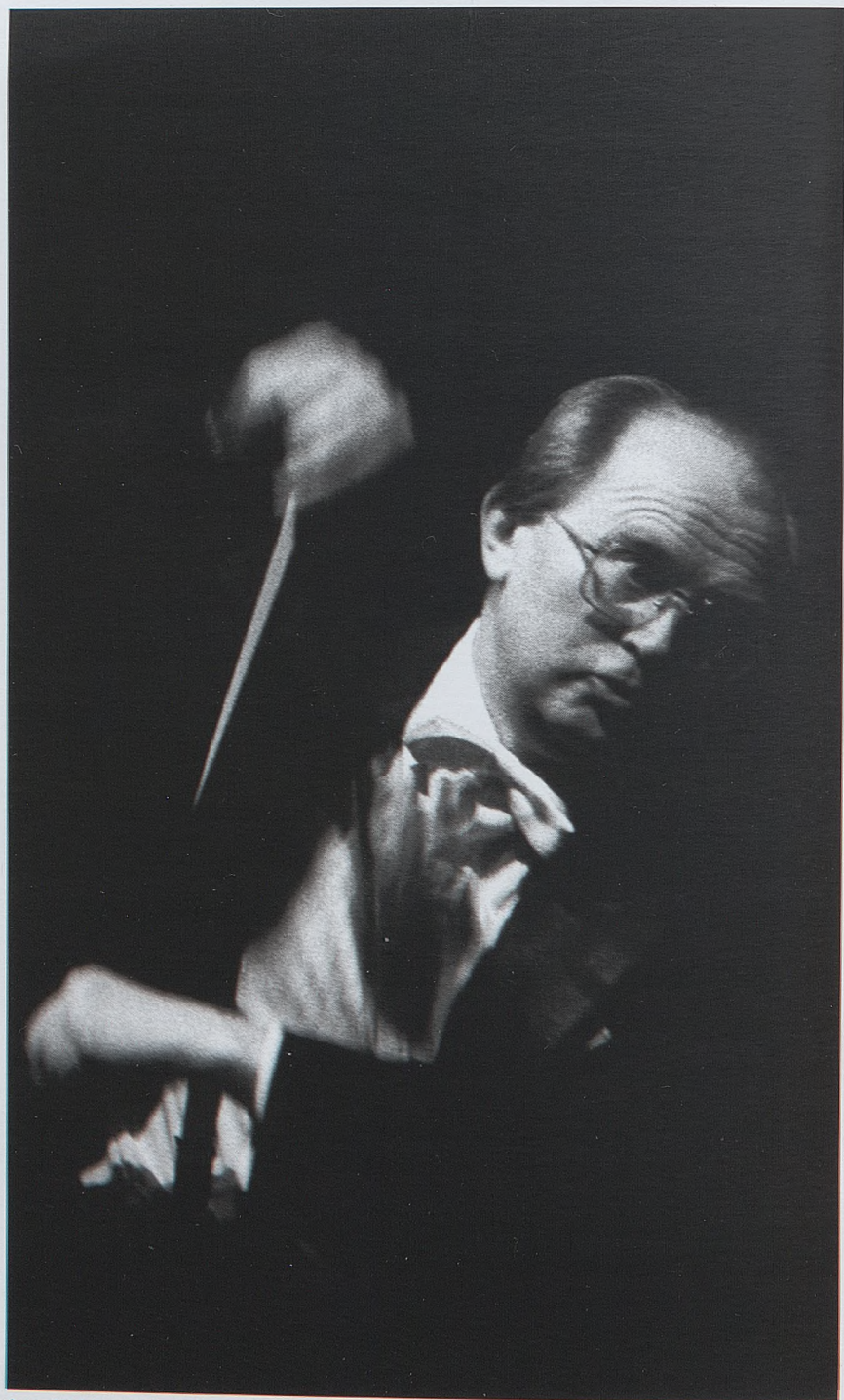
interviewer Agnieszka Malatyńska-Stankiewicz (*Dziennik Polski*)

Ewa Vesin (Halka), Tomasz Kuk (Jontek)

Monika Korybalska (Zofia), Mariusz Kwiecień (Janusz)

Antoni Wicherek. Fot. Juliusz Multarzyński

ANTONI WICHEREK

Gdy myślę o *Halce*...

Gdy myślę o *Halce* Stanisława Moniuszki, stają mi przed oczami liczne inscenizacje i słyszę tę przepiękną, niezwykle melodyjną muzykę, która łatwo wpada w ucho i daje się szybko zapamiętać muzycznemu słuchaczowi.

Tych premier i spektakli przeze mnie dyrygowanych było co najmniej 500 w rozmaitych miastach Polski, Europy i świata, z wieloma orkiestrami, zespołami chórów i baletów, wybitnymi solistami - śpiewakami, a wreszcie - reżyserami.

Intensywna praca nad przygotowaniem wielkich zespołów wykonawczych to realizacja tej najbardziej „polskiej” w charakterze muzyki, której specyficzny styl opiera się na miękkości brzmienia, zdecydowanej rytmice (mazur, tańce góralskie), dramatycznej kulminacji libretta, śpiewności szerokiej frazy prowadzonej w idealnym legato.

Jest to muzyka bliska polskiemu rozumieniu narodowemu, ściśle współbrzmi z naszą, dziedziczną od pokoleń kulturą muzyczną. Dlatego uważałem, że wykonaniom oper Moniuszki trzeba poświęcić wyjątkowo dużo staranności i talentu, dobierać pięknie brzmiące zespoły orkiestrowe, wyszukiwać wybitnych śpiewaków i tancerzy, a także reżyserów, którzy nie tylko stworzą piękne obrazy wizualne, ale przede wszystkim skontrastowane i pełne postacie bohaterów dramatu.

Jako dyrygent już na studiach we Wrocławiu u prof. prof. Kazimierza Wiłkomirskiego i Adama Kopycińskiego w latach 1954-57, zetknąłem się bliżej z realizacjami *Halki*, w których brali jeszcze udział przedwojenni Polscy śpiewacy np. Franciszka Platówna, która zastawiła swój brylantowy pierścionek, aby teatr mógł sfinansować premierę, a także pozostali w teatrze artyści niemieccy, którzy grali i tańczyli w polskim Wrocławiu. W momencie mojego angażu w Teatrze Wielkim w Warszawie współpracowaliśmy ze Zdzisławem Górzyńskim nad premierą otwarcia w 1965 roku. W 1975 roku zrealizowaliśmy z Marią Fołtyn jedną z naszych wspólnych premier *Halki* - ze spektaklem tym, granym prawie 20 lat, gościliśmy na Maifestspiele Wiesbaden, w Madrycie, Lizbonie, Stambule, Sztokholmie. Wreszcie, w 1985 roku premiera znów we Wrocławiu z gościnnymi występami w Semper Oper w Dreźnie, z którą to premierą związana jest pani Agata Młynarska, która wykształciła naszą dzisiejszą znakomitą Halkę - Wiolettę Chodowicz. W 1988 roku nastąpiła premiera *Halki* w Operze Bytomskiej, a co za tym idzie, występy w Kanadzie i w USA, w wielu miastach, także w Montrealu i Nowym Yorku.

W trakcie mojej dyrekcji w teatrze operowym w Oberhausen wystawiłem *Halkę* w języku niemieckim w bardzo nowoczesnej inscenizacji - charakterystycznej dla realizmu niemieckiego - z buntem chłopów i zdegenerowaną klasą panów.

W 1995 roku za dyrekcji Janusza Pietkiewicza w Teatrze Wielkim znów z Marią Fołtyn zrealizowaliśmy nową *Halkę* - w bardzo pięknej, dość tradycyjnej inscenizacji, z nowymi śpiewakami, która zapewniła teatrowi pełną widownię i entuzjizm młodych widzów.

Spektakl ten był grany do 2009 roku (w jego trakcie obchodziłem 50-lecie pracy artystycznej) i schodził z afisza przy pełnej widowni i wielkich brawach - z bisowanymi tańcami góralskimi. Jednocześnie ta inscenizacja została nagrana na płyty DVD, CD i kasety magnetofonowe uzyskując tytuł „Złotej płyty” w uznaniu sprzedaży ponad 10 tys. egzemplarzy w 1999 roku. Dzięki temu nagraniu przedstawienie pokazano dwukrotnie w telewizji polskiej, a następnie w australijskiej, gdzie, na prośbę publiczności, powtórzono go siedmiokrotnie, z angielskimi napisami. W 2002 roku zrealizowałem nowoczesną *Halkę* w Teatrze Wielkim w Łodzi - była to jedna z wielu prób uaktualnienia tego dramatu - moim zdaniem - udana.

Należałoby także wspomnieć o „tureckiej” *Halce* w Ankarze, wykonanej przez tureckich śpiewaków w ich ojczystym języku. Dyrygowałem nią podczas dwóch sezonów. Turecka publiczność oglądała także naszą warszawską *Halkę* z Teatru Wielkiego na scenie Opery w Istambule.

Z wystawieniem oper romantycznych (a do takich przecież zaliczamy *Halkę*) wiąże się problem uwspółcześnienia realizacji. Absolutnie rozumiem reżyserów, którzy nie godzą się na powieianie folkloru i starają się przekazać swoje spojrzenie na ten XIX-wieczny dramat. Mają do tego pełne prawo. Życzę im wiele szczęścia i powodzenia u publiczności, bo jest to droga wyboista i pełna zasadzek. A więc proszę tańczyć „nowocześnie” poloneza, mazura i tańce góralskie !

ANTONI WICHEREK - wybitny dyrygent, związany z wieloma teatrami operowymi w Polsce, w 1973–81 dyrektor artystyczny Teatru Wielkiego w Warszawie, 1991–94 dyrektor artystyczny Teatru Wielkiego w Łodzi; kierował orkiestrami i teatrami za granicą m.in. w Egipcie, Szwajcarii, Niemczech, Rumunii, Turcji; ceniony wykonawca oper S. Moniuszki, G. Verdiego, R. Wagnera. W Operze Krakowskiej dyrygował spektaklem *Król Ubu* K. Pendereckiego, który poprowadził podczas gościnnego występu Opery w ramach Międzynarodowych Dni Muzyki Współczesnej w Dreźnie w 1995 r.

ANTONI WICHEREK

When I think of *Halka*...

When I think of *Halka* by Stanisław Moniuszko, my mind's eye immediately sees numerous productions of it and I can hear these gorgeous, extremely melodious compositions, so easy to listen to and remember for anyone with an ear for music.

The number of those premieres and performances that I have conducted myself is at least 500, in various cities of Poland, Europe and the world, with many orchestras, choirs and ballet ensembles, outstanding soloist singers and, last but not least, stage directors.

It obviously takes intensive work to prepare large ensembles of performers for any production involving this music, which is the most "Polish" in character, whose specific style is based on soft sound, decided rhythms (mazur, Goral dances), a dramatic culmination of the libretto, and melodious broad phrases rendered in a perfect legato.

This music is very close to our Polish national understanding, in harmony with our musical culture, inherited from generation to generation. This is why I have always believed that performing Moniuszko operas requires lots of painstaking care and talent, selection of orchestra ensembles with a fine sound, outstanding singers and dancers, and also directors who will not only create beautiful images in visual terms, but also contrasting and fully-realized characters of the drama.

As a conductor, still in my college days, studying under Professors Kazimierz Wiłkomirski and Adam Kopyciński in Wrocław in 1954–57, I encountered productions of *Halka* with singers who had been active in pre-war Poland, e.g. Franciszka Platówna, who pawned her diamond ring to help the theatre finance the premiere, as well as some German artists who had stayed on in the theatre and performed in what became the Polish Wrocław. When I was engaged at the Grand Theatre in Warsaw, I worked with Zdzisław Górczyński on the opening premiere in 1965. In 1975, together with Maria Foltyn, we produced one of our joint premieres of *Halka*, a show we played for nearly 20 years, and took to a number of venues, such as the Maifestspiele Wiesbaden, Madrid, Lisbon, Istanbul, or Stockholm. Finally, there was another premiere in Wrocław in 1985, with guest performances at the Semper Oper in Dresden. That staging involved Mrs Agata Młynarska, the professor who has trained the superb *Halka* of the present production – Wioletta Chodowicz. In 1988, *Halka* was produced at the Bytom Opera, taking me on a tour of Canada and the USA, with perform-

ances in Montreal and New York among other major cities.

During my directorship at the opera theatre in Oberhausen, I staged *Halka* in German, in a very modern production, characteristic for German realism – with a peasant rebellion and portrayal of a degenerate ruling class.

In 1995, when Janusz Pietkiewicz was director at the Grand Theatre in Warsaw, we produced another *Halka* with Maria Foltyn – a beautiful, quite traditional staging with new singers, which kept the theatre full and was received enthusiastically by the young audience.

That show ran until 2009 (I celebrated my 50 years in performing arts during one of the performances) and closed with a full house and huge applause, not to mention several encores of the Goral dances. Recorded and released on DVD, CD and cassettes, it became a “Gold Record” after selling 10,000 copies in 1999. The recording made it possible to air the production twice on Polish television, and subsequently in Australia, where viewers’ requests led to seven reruns, with English subtitles. In 2002, I staged a modern *Halka* at the Grand Theatre in Lodz; it was one of many attempts at making the opera more current – quite successful, I believe.

One should also mention the “Turkish” *Halka* staged in Ankara, performed by Turkish singers in their native tongue. I conducted it for two seasons. The Turkish audience also saw our Warsaw production of *Halka* when the Grand Theatre visited the Opera House in Istanbul.

The staging of Romantic operas (the category that *Halka* inevitably belongs in) involves the problem of modernization of production. I absolutely understand stage directors who refuse to keep reproducing the folklore stylistics and try to put across their own vision of this 19th - century drama. They definitely have the right to do that. I wish them lots of luck and success with their audiences, because it is a bumpy road ridden with pitfalls. So feel free to dance the polonaise, the mazur and the Goral dances in a “modern” way!

ANTONI WICHEREK is a celebrated conductor who has worked with numerous opera theatres in Poland. Artistic director at the Grand Theatres in Warsaw (1973–81) and in Lodz (1991–94), he has also headed orchestras and theatres abroad, e.g. in Egypt, Switzerland, Germany, Romania, and Turkey. He is an acclaimed performer of operas by S. Moniuszko, G. Verdi, and R. Wagner. At the Krakow Opera, he conducted *Ubu Rex* by K. Penderecki, also during the company’s guest performance at the Dresden Days of Contemporary Music in 1995.

Tadeusz Szlenkier (Jontek), Ewa Biegas (Halka)

Treść opery

AKT I

Dwór Stolnika. Uroczystym polonezem świętują goście zaręczyny córki Stolnika, Zofii z Januszem. Narzeczeni proszą Stolnika o błogosławieństwo. Nastrój zakłóca dobiegający z oddali śpiew dziewczyny, Janusz poznaje głos Halki, którą niegdyś uwiódł. Nieświadoma niczego Zofia przyjmuje jego zmieszanie jako odruch dobroci i wrażliwości.

W dworskim ogrodzie zaniepokojony Janusz wspomina chwile dawnej miłości (aria "Skąd tu przybyła mimo mej woli"). Halka szuka ukochanego ("Jako od wichru krzew połamany"), znów wyznaje Januszowi miłość. On zapewnia, że nadal ją kocha, ale pragnie, by jak najszybciej odeszła, wyznacza jednak spotkanie za miastem, nad Wisłą. Goście Stolnika odnajdują Janusza, gospodarz dziękuje przybyłym za uświetnienie chwili tak doniosłej dla jego rodu (aria polonezowa "O gościwi mi panowie"). Kulminacją zaręczyn staje się mazur.

AKT II

Ogród przy dworze Stolnika. Błakająca się Halka zamierza wrócić do rodzinnej wsi, wciąż wierzy, że odzyska Janusza ("Gdybym rannym słońkiem"). Jontek odnajduje Halke, która opowiada mu o spotkaniu z ukochanym. Góral zna prawdę, więc śmieje się z jej słów: Janusz uwiódł ją i oszukał, a teraz zaręczył się z inną - tak postępują bogaci panowie z ubogimi kochankami (aria "I ty mu wierzysz, biedna dziewczyno"). Z oddali słychać toast na cześć narzeczonych. Zrozpaczona Halka usiłuje dostać się do dworu, krzycząc, że tam jest ojciec jej dziecka. Hałas zwabia Janusza; ma pretensje zarówno do dziewczyny, jak i do Jontka, sądzi, że to on przyprowadził Halke. Obiecuje Jontkowi wdzięczność, jeśli zdoła szybko z nią odejść. Nadchodzą goście, narzeczona Janusza zaczyna interesować się dziewczyną, której głos słyszała. Dziemba domyśla się, kim jest Halka, rozkazuje więc wyrzucić ją i Jontka za bramę.

AKT III

Wieś w górach. Niedziela o zachodzie słońca, po nabożeństwie schodzą się wieśniacy (pieśń „Po nieszporach przy niedzieli”). W ich rozmowach powraca temat ślubu dziedzica Janusza. Zabawę (tańce góralskie) przerywa Halka i Jontek. Wieśniacy nie poznają na wpół

obłąkanej dziewczyny. Jontek opowiada, jak dziedzic mamił Halkę, a w końcu kazał obydwójce wygnać ze dworu. Górale współczują dziewczynie, choć wiadomo, że tak kończą się zaloty paniczów. Słowa oburzenia mieszają się z przygotowaniami do powitania młodej pary, do wsi zajeżdża orszak weselny.

AKT IV

Przed wiejskim kościółkiem. Jontek niepokoi się o Halkę, nie wie, co się stanie, kiedy znów zobaczy Janusza. Słyszając skoczną melodię graną przez Dudarza, prosi, by zaintonował coś smutniejszego. Wspomina dawne, szczęśliwe dni. Ma żal do Halki, że pogardziła nim i wybrała panicza, ale wybacza jej, gdyż nadal ją kocha ("Szumią jodły na gór szczycie").

Dziemba wzywa wieśniaków, by powitali młodą parę. W tłumie przed kościołem jest też Halka. Poznaje ją Janusz, dostrzega Zofia. Janusz ma wyrzuty sumienia, ale ponagla narzeczoną, by weszli do kościoła. Wszyscy podążają za nimi, zostaje jedynie Halka. Nadal nie rozumie, co się właściwie dzieje, Jontek pokazuje jej ukochanego, który klęczy przed ołtarzem obok Zofii. Halka wie, że jej dziecko, którego ojcem jest Janusz, umiera (aria "Ha, dzieciątko nam umiera"). W gniewie chce podpalić kościół, powstrzymuje ją modlitwa górali. Prosi Boga o przebaczenie, a sama postanawia wybaczyć Januszowi. Wybiega. Jontek szuka Halki. Wieśniacy wiedzą już, że utonęła. Ich rozpacz i gniew mąci nastrój ślubnej uroczystości Zofii i Janusza.

Jacek Marczyński *Przewodnik operowy*, Świat Książki 2011

Synopsis

ACT ONE

Stolnik's manor house. The engagement of Stolnik's daughter, Zofia, to Janusz, is celebrated by the guests with a polonaise. The betrothed couple ask Stolnik for his blessing. The party is disturbed by the voice of a singing girl, coming from some distance. Janusz recognizes it to be the voice of Halka, a Goral girl whom he once seduced. Innocent to all this, Zofia perceives his confusion as a manifestation of kindness and care about others.

In the manor garden, a disconcerted Janusz recalls his old love affair (aria: "Whence Is She Come against My Will"). Halka looks for her beloved ("Like a Shrub Broken by a Gale"), and confesses her love to Janusz again. He assures her of his unceasing affection but urges her to leave, promising to meet her outside the town, on the bank of the Vistula River. Stolnik's guests find Janusz, whereupon the host thanks them for joining his family to celebrate this momentous moment (polonaise aria: "Oh, My Gentle Gentlemen "). A mazur is danced as the culmination of the engagement party.

ACT TWO

The garden at Stolnik's manor. Walking around in distraction, Halka resolves to go back to her village, still believing she will be able to win Janusz back ("If by the Morning Sun"). Jontek, a boy from her village, finds Halka, who tells him about meeting her beloved. The young Goral knows the truth so he laughs at what she says, explaining: Janusz seduced and cheated her, and now has betrothed another – this is what wealthy gentlemen do to poor peasant girls (aria: "And You Believe Him, Poor Girl"). A toast to the betrothed couple can be heard far off. In despair, Halka tries to force her way into the manor house, crying out that the father of her baby is in there. The noise extracts Janusz from the party: he is angry at both the girl and Jontek, suspecting that he is responsible for bringing Halka to the manor. He offers Jontek gratification if only he takes the girl away immediately. But here come the guests, and Janusz's fiancée becomes interested in the girl whose voice she has heard before. Dziemba, the steward of the manor, orders the servants to chase Halka and Jontek away.

ACT THREE

A village in the mountains. After sunset, the villagers get together following a church service (song: "After Vespers on a Sunday"). The topic of young Master Janusz's wedding comes up in their conversations. Their revelry (Goral dances) is interrupted by Halka and Jontek. The villagers can barely recognize the girl who is half insane by now. Jontek tells them how the young gentleman led Halka on and then had them both chased away from the manor. The Gorals feel sorry for the girl although they understand that this is how love affairs between young noblemen and peasant girls are bound to end. Words of indignation are mixed with ongoing preparations for the ceremonial greeting of the bride and groom, as the wedding party rides into the village.

ACT FOUR

Outside a country church. Jontek is worried about Halka as he is at a loss what might happen when she sees Janusz again. Hearing a cheerful melody played by the piper (Dudarz), he requests a more sombre tune. He reminisces on the old happy days. Jontek has a grudge against Halka for having turned him down and chosen the young gentleman, but his love for her makes him forgive her ("Sighing Firs on Mountain Tops").

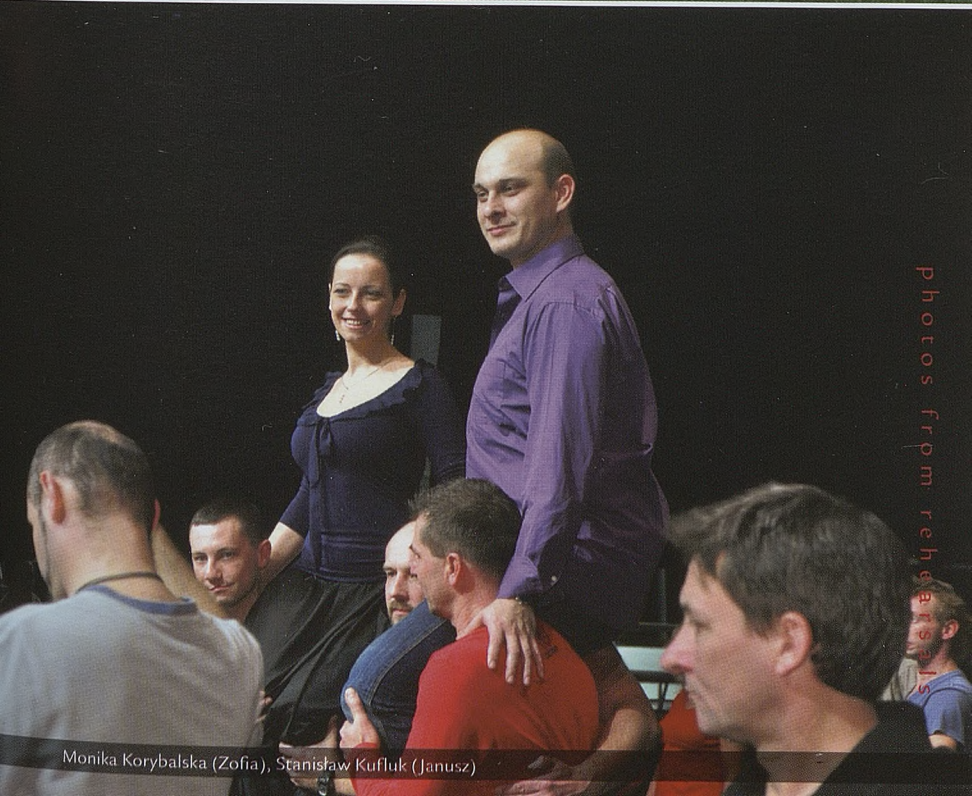
Dziemba calls the villagers to greet the bride and groom. The crowd outside the church includes Halka. She is recognized by Janusz and also spotted by Zofia. Janusz feels pangs of conscience but he urges his bride to walk into the church. Everyone follows them and the only person left outside is Halka. She still cannot grasp what is going on; Jontek points to her the young master kneeling next to Zofia before the altar. Halka feels that her and Janusz's baby is dying (aria: "Ha, Our Baby's Dying Now"). In anger, she tries to set fire to the church and is only stopped by the Gorals' prayer. She begs God's forgiveness and decides herself to forgive Janusz. She runs away. Jontek goes looking for Halka but the villagers are already aware that she has drowned. Their grief and anger disturb the festive atmosphere of Zofia and Janusz's wedding.

Aleksander Teliga (Stolnik), Agnieszka Cząstka (Zofia)

Ewa Biegas (Halka)

Monika Korybalska (Zofia), Stanisław Kufluk (Janusz)

Halka na scenie Opery Krakowskiej

Halka at the Krakow Opera

1958 ROK

Dyrektor i Kierownik Artystyczny / Director – Mieczysław Drobner
kierownictwo muzyczne / Music Director – Zbigniew Chwedczuk
reżyseria / Director – Jerzy Merunowicz
dekoracje / Set Designer – Wojciech Długosz
kostiumy / Costume Designer – Karol Frycz, Wojciech Długosz
choreografia / Choreographer – Mikołaj Kopiński, Zbigniew Pieńkowski
przygotowanie chóru / Chorus Master – Stanisław Gałoński
premiera / premiere – 17.03.1958

1968 ROK

Dyrektor i Kierownik Artystyczny / Director – Kazimierz Kord
kierownictwo muzyczne / Music Director – Kazimierz Kord
inscenizacja / Producer – Bronisław Dąbrowski
scenografia / Set Designer – Andrzej Stopka
choreografia / Choreographer – Eugeniusz Papliński
przygotowanie chóru / Chorus Master – Zbigniew Toffel
premiera / premiere 16.09.1968

1987 ROK

Dyrektor Naczelny i Artystyczny / Director – Ewa Michnik
kierownictwo muzyczne / Music Director – Roman Mackiewicz
reżyseria / Director – Maria Fołtyn
scenografia / Set Designer – Andrzej Stopka
kostiumy / Costume Designer – Maciej Jaskowski
choreografia / Choreographer – Henryk Konwiński
przygotowanie chóru / Chorus Master – Ewa Bator
premiera / premiere – 2.02.1987

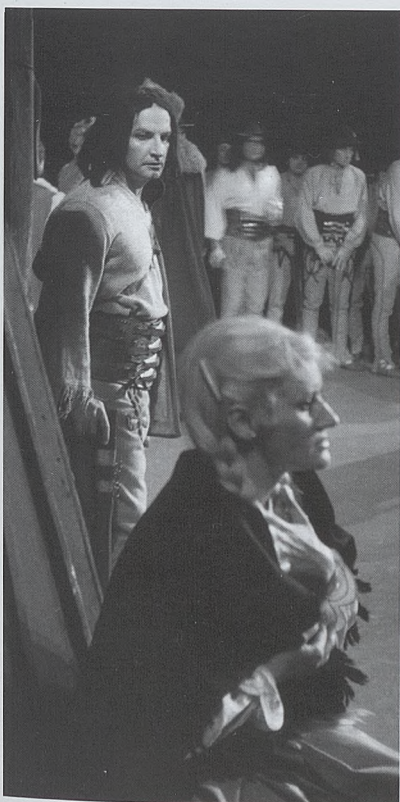
2004 ROK

Dyrektor Naczelny / General Director – Bogusław Nowak
Dyrektor Artystyczny / Artistic Director – Ryszard Karczykowski
kierownictwo muzyczne / Music Director – Wojciech Michniewski
inscenizacja i reżyseria / Producer and Director – Krzysztof Jasiński
scenografia / Set Designer – Piotr Sobański
kostiumy / Costume Designer – Magdalena Teśławska, Paweł Grabarczyk
choreografia / Choreographer – Henryk Konwiński
ruch sceniczny / Stage Movement Designer – Anatol Kocyłowski
reżyseria światła / Lighting Designer – Dariusz Pawelec
przygotowanie chóru / Chorus Master – Adam Korzeniowski
premiera / premiere – 24.06.2004

widowisko plenerowe
Skałki Twardowskiego w Krakowie

Helena Szubertówna (Halka) i Bolesław Pawlus (Jontek), 1958

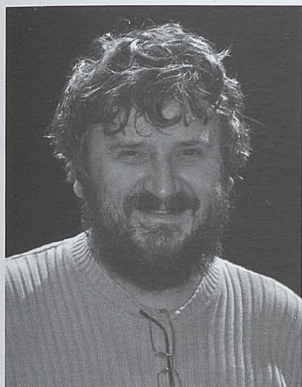
Zofia Jankowska (Halka)
Wiesław Ochman (Jontek), 12 X 1981

Monika Swarowska (Halka)
Andrzej Biegun (Janusz), 1987

Halka, 2004. Skalki Twardowskiego w Krakowie

Waldemar Zawodziński

Reżyser teatralny, operowy, scenograf, od 1992 roku dyrektor artystyczny Teatru im. Jaracza w Łodzi, od 2011 dyrektor artystyczny Teatru Wielkiego w Łodzi. Wykładowca na Wydziale Aktorskim łódzkiej Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej. Związany dwadzieścia lat ze sceną im. Jaracza, przygotował na niej wiele premier. Współpracuje także z innymi teatrami dramatycznymi, muzycznymi i operowymi w Polsce. Jest autorem kilkudziesięciu scenografii do własnych inscenizacji i przedstawień innych reżyserów na scenach dramatycznych i w operze. Laureat nagród i odznaczeń za twórczość artystyczną.

Jego dorobek operowy obejmuje ponad trzydzieści premier. Ostatnie jego prace to *Raj utracony* Pendereckiego, *Opowieści Hoffmana* Offenbacha i *Borys Godunow* Musorgskiego w Operze Wrocławskiej, *Traviata* Verdiego w Teatrze Muzycznym w Lublinie, *Czarodziejski flet* Mozarta i *Wolny strzelec* Weбера w Teatrze Wielkim w Łodzi. W Operze Krakowskiej inscenizował do tej pory *Śmierć don Juana* Palestra (1991), *Nabucco* (1992) i *Bal maskowy* (1994) Verdiego oraz *Madamę Butterfly* Pucciniego (2009), stworzył także scenografie do *Opowieści Hoffmana* Offenbacha (1993) i *Czarodziejskiego fletu* Mozarta (1996).

ści Hoffmana Offenbacha i *Borys Godunow* Musorgskiego w Operze Wrocławskiej, *Traviata* Verdiego w Teatrze Muzycznym w Lublinie, *Czarodziejski flet* Mozarta i *Wolny strzelec* Weбера w Teatrze Wielkim w Łodzi. W Operze Krakowskiej inscenizował do tej pory *Śmierć don Juana* Palestra (1991), *Nabucco* (1992) i *Bal maskowy* (1994) Verdiego oraz *Madamę Butterfly* Pucciniego (2009), stworzył także scenografie do *Opowieści Hoffmana* Offenbacha (1993) i *Czarodziejskiego fletu* Mozarta (1996).

Theatre and opera director, scenographer. Since 1992, Artistic Director of the Jaracz Theatre in Lodz and teacher at the Acting Faculty of the State Film, Television and Theatre School in that city, he has produced most of his performances in his home theatre, also co-operating with various dramatic, operatic and musical theatres in Poland. Zawodziński has designed dozens of stage sets for his own productions and those by other directors in dramatic theatres and opera houses. He has won a number of prizes and citations for his artistic productions.

In opera, he has directed over thirty premieres. His recent works include Penderecki's *Paradise Lost* at the Wrocław Opera, Verdi's *La traviata* at the Musical Theatre in Lublin, Mozart's *Die Zauberflöte* and Weber's *Der Freischütz* at the Grand Theatre (Teatr Wielki) Lodz. At the Krakow Opera, Zawodziński has staged Palester's *The Death of Don Juan* (1991) as well as Verdi's *Nabucco* (1992) and *Un ballo in maschera* (1994). He has also designed sets for Offenbach's *Les contes d'Hoffmann* (1993) and Mozart's *Die Zauberflöte* (1996).

Łukasz Borowicz

Dyrygent. Dyrektor artystyczny Polskiej Orkiestry Radiowej od 2007 r. Absolwent a także doktor w dziedzinie dyrygentury warszawskiej Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina. Od 2006 roku pełni funkcję pierwszego dyrygenta gościnnego Filharmonii Poznańskiej. Laureat konkursów dyrygenckich w Trento, Atenach, Porto i Bambergu. Wyróżniony „Paszportem Polityki 2008” a w 2011 nagrodą „Korfeusza Muzyki Polskiej” przyznawaną przez Instytut Muzyki i Tańca. Dyrygował wieloma orkiestrami w Europie i większością polskich orkiestr symfonicznych. Występował na wielu festiwalach muzycznych w Polsce i za granicą.

Wraz z Polską Orkiestrą Radiową zrealizował nagrania oper: *Falstaff* Verdiego, *Lodoiska* Cherubiniiego, *Maria* Statkow-

skiego, *Berggeist* Spohra, *Flis* Moniuszki, *Przygoda króla Artura* Bacewicz, *Euryanthe* Webera, *Bezdomna jaskółka* Laksa. Nagrywa także recitale wokalne: m.in. P. Beczały, M. Kwietnia, E. Podleś, S. Rameya. Ostanie premiery operowe to *Orfeusz* Glucka (Warszawa 2009), *Bezdomna jaskółka* Laksa (Marsylia 2009) oraz *Rusalka* Dworzaka (Łódź 2010). Dla Opery Krakowskiej przygotował w 2009 r. *Don Giovanniego* i koncert *Arie Oper Świata* na Wawelu, a w 2010 r. *Eugeniusza Oniegina* i Nadzwyczajny Koncert z udziałem Aleksandry Kurzak i Artura Rucińskiego. W 2010 debiutował w Komische Oper w Berlinie dyrygując *Don Pasquale Donizettiego*, a na Festiwalu Schleswig-Holstein wraz z Orkiestrą NDR Hannover wykonał *Halkę* S. Moniuszki.

Dla wytwórni CPO przygotowuje komplet dzieł symfonicznych Andrzeja Panufnika z Polską Orkiestrą Radiową oraz Konzerthausorchester Berlin.

Conductor. Artistic Director of the Polish Radio Symphony Orchestra since 2007, and the Chief Guest Conductor of the Poznan Philharmonic Orchestra since 2006, he is a graduate of the F. Chopin Academy of Music in Warsaw, where he has also obtained a doctorate in conducting. Borowicz has won prizes in conducting competitions in Trento, Athens, Porto and Bamberg, and in 2008 was granted the Passport Award by the Polish weekly *Polityka*. In 2001, he received the Coryphaeus of Polish Music prize from the Institute of Music and Dance. He has performed at numerous music festivals in Poland and abroad.

Together with the Polish Radio Orchestra, he has recorded a number of operas: *Falstaff* by Verdi, *Lodoiska* by Cherubini, *Maria* by Statkowski, *Berggeist* by Spohr, *Flis* by Moniuszko, *The Adventure of King Arthur* by Bacewicz, *Euryanthe* by Weber, and *L'hirondelle inattendue* by Laks. His recent opera premieres include Gluck's *Orfeo ed Euridice* (Warsaw 2009), Laks's *L'hirondelle inattendue* (Marseilles 2009) and Dvorak's *Rusalka* (Lodz 2010). For the Krakow Opera, he prepared *Don Giovanni* and the concert *The Arias of the World's Operas* at Wawel Castle in 2009, followed by the Extraordinary Concert featuring Aleksandra Kurzak and Artur Ruciński in 2010.

In 2010, he also had his Komische Oper debut in Berlin, conducting *Don Pasquale* by Donizetti, and in August, together with the NDR Hannover Orchestra, he performed *Halka* by S. Moniuszko at the Schleswig-Holstein Festival. He is currently working on recording the complete symphonic works of Andrzej Panufnik for the CPO label, together with the Polish Radio Orchestra and the Konzerthausorchester Berlin.

Magdalena Teśławska

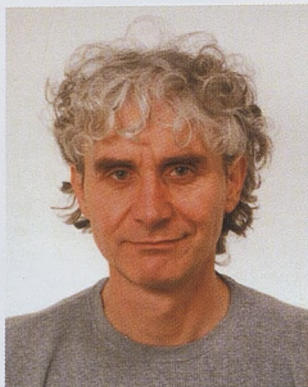
Kostiumograf filmowy i telewizyjny, projektantka mody. Absolwentka Państwowej Szkoły Sztuk Plastycznych w Łodzi (1969). Projektowała kostiumy do największych produkcji filmowych w Polsce m.in. *Potopu*, *Ogniem i mieczem* i *Bitwy Warszawskiej 1920* Jerzego Hoffmana, *Pana Tadeusza* Andrzeja Wajdy i filmów takich reżyserów jak Andrzej Barański, Ryszard Ber, Andrzej Krauze, Wojciech Has, Andrzej Żuławski (wiele z nich wspólnie z Pawłem Grabarczykiem). Uczestniczyła w realizacji kostiumów do hollywoodzkiej produkcji *Ostatni smok*. Pracowała dla teatrów dramatycznych i Teatru Telewizji. Wraz z P. Grabarczykiem przygotowała także kostiumy do słynnych produkcji operowych, reżyrowanych przez Mariusza Trelińskiego – *Madame Butterfly*

w Operze Narodowej, Teatrze Maryjskim w Sankt Petersburgu i Operze w Tel Awiwie, *Damy pikowej* Czajkowskiego w berlińskiej Staatsoper Unter den Linden i w Operze Narodowej w Warszawie oraz do *Andrea Chénier* Giordano w Teatrze Wielkim w Poznaniu, w Operze Waszyngtońskiej i w warszawskiej Operze Narodowej. Dla Opery Krakowskiej wspólnie z P. Grabarczykiem zrealizowała kostiumy do plenerowej inscenizacji *Halki* (2004), *Diabłów z Loudun* Pendereckiego (2008) oraz spektaklu baletowego *Spojrzenia* (2009). Jej pasją było projektowanie mody. Do swoich sukcesów w tej dziedzinie zaliczała kolekcję autorską pokazaną w Lyonie i kolekcję polską przedstawioną na międzynarodowym pokazie w Rouen.

Zmarła 6 lutego 2011 roku.

Film and theatre costume designer, fashion designer. A graduate of the State School for Visual Arts in Lodz (1969), she designed costumes for the greatest film productions in Poland, among them Jerzy Hoffman's historical epics *The Deluge*, *With Fire and Sword* and *The Battle of Warsaw 1920*, Andrzej Wajda's *Pan Tadeusz*, also films by such directors as Andrzej Barański, Ryszard Ber, Andrzej Krauze, Wojciech Has, Andrzej Żuławski (many of them in collaboration with Paweł Grabarczyk). She also contributed to the costumes for the Hollywood production *The Last Dragon*. Teśławska worked for a number of dramatic theatres and the Polish Television Theatre. Together with P. Grabarczyk, she prepared costumes for several famous opera productions directed by Mariusz Treliński: *Madame Butterfly* at the National Opera in Warsaw, Mariinsky Theatre in Sankt Petersburg, and the Opera House in Tel Aviv, *The Queen of Spades* by Tchaikovsky at Berlin's Staatsoper Unter den Linden and the National Opera in Warsaw, and for *Andrea Chénier* by Giordano at the Grand Theatre in Poznan, the Washington Opera and the National Opera in Warsaw. At the Krakow Opera, together with P. Grabarczyk she designed costumes for the open air production of *Halka* (2004), *The Devils of Loudun* by Penderecki (2008) and the ballet production *Glances* (2009). Fashion design was her passion. The collections that she considered her greatest success were the ones prepared for a fashion show in Lyon and the Polish collection presented at the international show in Rouen.

Magdalena Teśławska died on 6 February 2011.

Paweł Grabarczyk

Kostiumograf i grafik. Absolwent Wydziału Grafiki Warszawskiej Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Łodzi (1983). Pracuje jako projektant lub współpracuje przy realizacji kostiumów dla wielu filmów m.in. *Kancelarz i Żelazną ręką* (reż. R. Ber), *Borys Godunow*, *Błękitna nuta* i *Szaman-ka* (reż. A. Żuławski), *Szwadron* i *Kiler* (reż. J. Machulski). Projektował kostiumy do produkcji J. Hoffmana *Ogniem i mieczem*, do *Quo Vadis* J. Kawalerowicza, *Pana Tadeusza* A. Wajdy. Był współtwórcą kostiumów dla scen teatralnych, operowych, teatru TV. Wraz z Magdaleną Tesławską przygotował kostiumy do słynnych produkcji operowych, reżyserowanych przez Mariusza Trelieńskiego – *Madame Butterfly* w Operze Narodowej, Teatrze Maryjskim w Sankt Petersburgu i Operze w Tel Awiwie, *Damy pikowej* Czajkowskiego w berlińskiej Staatsoper Unter den Linden i w Operze Narodowej w Warszawie oraz do *Andrea Chénier* Giordano w Teatrze Wielkim w Poznaniu, w Operze Waszyngtońskiej i w warszawskiej Operze Narodowej. Dla Opery Krakowskiej wspólnie z M. Tesławską zrealizował kostiumy do plenerowej inscenizacji *Halki* (2004), *Diabłów z Loudun* Pendereckiego (2008) oraz spektaklu baletowego *Spojrzeńia* (2009). Jako grafik jest autorem wielu wystaw w kraju, a także za granicą: we Francji, w Hiszpanii, Japonii i USA.

Costume designer and printmaker. A graduate of the Printmaking Faculty at the Academy of Fine Arts in Lodz (1983), he has designed or contributed to the preparation of costumes for a large number of films, among them *The Chancellor* and *Iron Hand* (dir. R. Ber), *Boris Godunov*, *The Blue Note* and *She-Shaman* (dir. A. Żuławski), *The Squadron* and *Killer* (dir. J. Machulski), and such super productions as *With Fire and Sword* directed by J. Hoffman, *Quo Vadis* by J. Kawalerowicz, or *Pan Tadeusz* by A. Wajda. He has also co-designed costumes for theatres, operas and the Polish Television Theatre. Together with Magdalena Tesławska, he prepared costumes for famous opera productions directed by Mariusz Trelieński: *Madame Butterfly* at the National Opera in Warsaw, Mariinsky Theatre in Sankt Petersburg, and the Opera House in Tel Aviv, *The Queen of Spades* by Tchaikovsky at Berlin's Staatsoper Unter den Linden and the National Opera in Warsaw, and for *Andrea Chénier* by Giordano at the Grand Theatre in Poznan, the Washington Opera and the National Opera in Warsaw. At the Krakow Opera, together with M. Tesławska he designed costumes for the open air production of *Halka* (2004), *The Devils of Loudun* by Penderecki (2008) and the ballet production *Glances* (2009). He has had a number of exhibitions of his art prints in Poland and abroad: in France, Spain, Japan and the USA.

Janina Niesobska

Choreograf, reżyser ruchu scenicznego, solistka baletu Teatru Wielkiego w Łodzi, twórcza i kierownik pierwszej w Polsce grupy baletowej tańca współczesnego, wykładowca w łódzkiej Państwowej Wyższej Szkole Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej. Współpracowała z wybitnymi choreografami m.in. Kurtem Joosse, Erichem Walterem, Borisem Eifmanem. W teatrach dramatycznych współtworzyła przedstawienia takich reżyserów jak K. Dejmk, Z. Hübner, B. Hussakowski, W. Zawodziński, Z. Brzoza i wielu innych. Pokażną część jej twórczości zajmują prace dla opery. Współpracuje m.in. z Teatrem Wielkim w Łodzi, Operą Narodową w Warszawie, Operą Wrocławską, Operą Nova w Bydgoszczy.

Jej prace dla Opery Krakowskiej to choreografia i ruch sceniczny do *Śmierci don Juana* Palestra (1991), *Nabucco* Verdiego (1992), *Opowieści Hoffmanna* Offenbacha (1993), *Balu maskowego* Verdiego (1994), *Czarodziejskiego fletu* Mozarta (1999), *Rigoletta* Verdiego (2004), inscenizacji *Madamy Butterfly* w Kopalni Soli w Wieliczce (2003) i w 2009 r. w reż. W. Zawodzińskiego.

Choreographer, stage-movement director, soloist of the Grand Theatre Ballet in Lodz, the founder and manager of the first Polish contemporary ballet dance group, teacher at the State Film, Television and Theatre School in Lodz. She has collaborated with outstanding choreographers, e.g. Kurt Jooss, Erich Walter, or Boris Eifman. In dramatic theatre, she has contributed to productions directed by such artists as K. Dejmk, Z. Hübner, B. Hussakowski, W. Zawodziński, or Z. Brzoza, but a major part of her work has been devoted to opera performances. She co-operates with the Grand Theatre (Teatr Wielki) in Lodz, the National Opera in Warsaw, the Wroclaw Opera and the Opera Nova in Bydgoszcz. Recently, she has prepared choreography for Weber's *Der Freischütz* and Mozart's *Die Zauberflöte* at the Grand Theatre in Lodz, Verdi's *Otello* and Penderecki's *Paradise Lost* at Wroclaw Opera. Her works for the Krakow Opera include choreography for Palester's *The Death of Don Juan* (1991), Verdi's *Nabucco* (1992), Offenbach's *Les contes d'Hoffmann* (1993), Verdi's *Un ballo in maschera* (1994), Mozart's *Die Zauberflöte* (1999), Verdi's *Rigoletto* (2004) and the staging of *Madame Butterfly* (2003) in the Wieliczka Salt Mine.

Zygmunt Magiera

Dyrygent, tenor, manager kultury. Ukończył z wyróżnieniem Akademię Muzyczną w Krakowie. Założył i szef artystyczny OCTAVA ensemble. Jako dyrygent współpracował m. in. z Operą Wrocławską (pełniąc funkcję kierownika chóru), Operą Krakowską, Chórem Polskiego Radia, Capellą Cracoviensis (kierownik artystyczny zespołu śpiewaków), Chórem i Orkiestrą Akademii Muzycznej w Krakowie, Krakowskim Chórem Kameralnym, Kantorei Sankt Barbara

oraz Krakowskim Chórem Akademickim Uniwersytetu Jagiellońskiego. Wraz z OCTAVA ensemble przygotowywał liczne nagrania, uczestniczył w wielu koncertach, konkursach i najważniejszych festiwalach muzycznych w kraju i za granicą. Zdobył m.in. Grand Prix Ogólnopolskiego Turnieju Chórów „LEGNICA CANTAT” oraz Grand Prix X Ogólnopolskiego Festiwalu Chóralnego „Cantio Lodziensis”. Prowadzi także działalność pedagogiczną. Od sezonu 2011/2012 jest kierownikiem Chóru Opery Krakowskiej.

Conductor, tenor singer, cultural manager. Graduate of the Music Academy in Krakow; founder and leader of the OCTAVA ensemble; as a conductor, he has worked for the Wroclaw Opera (choir director), the Krakow Opera, the Polish Radio Choir, Capella Cracoviensis (vocal ensemble, artistic director), the Choir and Orchestra of the Music Academy in Krakow, the Krakow Chamber Choir, Kantorei Sankt Barbara, and the Academic Choir of the Jagiellonian University. With the OCTAVA ensemble, he has prepared numerous recordings and appeared in a number of concerts, competitions and major music festivals at home and abroad. His awards include the Grand Prix of the LEGNICA CANTAT National Choir Competition and the Grand Prix of the Tenth CANTIO LODZIENSIS National Choral Festival. He is also active as a teacher. As of the 2011/2012 season, he is director of the Krakow Opera choir.

Magdalena Barylak (Halka)

Sopran. Absolwentka i pedagog Akademii Muzycznej w Krakowie. Solistka Opery Krakowskiej, gdzie śpiewa m.in. partie Toski w operze Pucciniego, Matki w *Jasiu i Małgosi* Humperdincka, Joanny w *Diablach z Loudun* Pendereckiego, Tatiany w *Eugeniuszu Onieginie* Czajkowskiego. Występowała w Operze Narodowej w Warszawie w partii Królowej Małgorzaty w *Iwonie księżniczce Burgunda* Krauzego. Współpracuje z Operą Wrocławską (Ewa w *Raju utraconym* Pendereckiego, Abigail w *Nabucco* Verdiego, tytułowa Hagith w operze Szymanowskiego, Żona Baraka w *Kobiecie bez cienia* R. Straussa), Operą Nova w Bydgoszczy, Teatrem Wielkim w Łodzi, Operą Bałtycką i Operą na Zamku w Szczecinie. Repertuar operowy wzbogaca o koncerty oratoryjne, recitale pieśni, sięga często do muzyki współczesnej, mając na swym koncie liczne prawykonania.

Soprano. A graduate of, and a teacher at, the Music Academy in Krakow, she is a soloist at the Krakow Opera, where she has sung such parts as Tosca in Puccini's opera, the Mother in Humperdinck's *Hänsel und Gretel*, Joanna in *The Devils of Loudun* by Penderecki, or Tatyana in *Eugene Onegin* by Tchaikovsky. She has performed the part of Queen Margaret in Krauze's *Yvonne, Princess of Burgundy* at the National Opera in Warsaw and collaborated with the Wrocław Opera (Eve in Penderecki's *Paradise Lost*, Abigail in Verdi's *Nabucco*, Hagith in Szymanowski's opera of that title, Barak's wife in *Die Frau ohne Schatten* by R. Strauss), the Opera Nova in Bydgoszcz, the Grand Theatre in Lodz, the Baltic Opera and the Castle Opera in Szczecin. In addition to operas, she performs oratorios and song recitals, and often chooses contemporary music for her repertoire.

Ewa Biegas (Halka)

Sopran. Absolwentka Akademii Muzycznej w Katowicach i Universität für Musik und Darstellende Kunst w Wiedniu, laureatka międzynarodowych konkursów wokalnych. Współpracuje z wieloma scenami operowymi, m.in. Operą Krakowską, Operą Narodową w Warszawie, Kammeroper w Wiedniu, Montreale Opera, Operą w Koszycach, Teatrem Wielkim w Łodzi i Operą Bałtycką. W ostatnich sezonach przygotowała dla krakowskiej sceny partię Lizy w *Damie pikowej* Czajkowskiego, Joanny w *Diablach z Loudun* Pendereckiego i Cio-Cio-San w *Madama Butterfly* Pucciniego, Tatiany w *Eugeniuszu Onieginie* Czajkowskiego. Występuje w koncertach muzyki oratoryjnej w prestiżowych salach Europy i Stanów Zjednoczonych, posiada szeroki repertuar wokalny od muzyki dawnej do muzyki współczesnej. Od 2004 roku jest adiunktem w Instytucie Wokalistyki Akademii Muzycznej w Katowicach. Ma na swym koncie liczne nagrania radiowe i telewizyjne.

Soprano. A graduate of the Music Academy in Katowice and the Universität für Musik und darstellende Kunst in Vienna, successful in international competitions of vocal art, she has collaborated with a number of opera companies, among them the Krakow Opera, the National Opera in Warsaw, the Vienna Chamber Opera, the Montreal Opera, the Kosice Opera, the Grand Theatre in Lodz, and the Baltic Opera. In recent seasons, she has prepared the parts of Liza in Tchaikovsky's *The Queen of Spades*, Joanna in *The Devils of Loudun* by Penderecki, Cio-Cio-San in Puccini's *Madama Butterfly*, and Tatyana in *Eugene Onegin* by Tchaikovsky for the Krakow Opera. She has performed oratorios in prestigious music halls of Europe and the United States, and made a large number of radio and television recordings. Since 2004, she has been an assistant professor at the Institute of Vocal Art, part of the Academy of Music in Katowice.

Monika Świostek (Halka)

Sopran. Absolwentka Akademii Muzycznej w Bydgoszczy (dyplom z wyróżnieniem 2006), laureatka wielu prestiżowych konkursów. W latach 2007-2009 była solistką Opery Wrocławskiej, gdzie debiutowała partią *Halki* w operze S. Moniuszki. W jej repertuarze znajdują się m. in.: tytułowa partia w *Hagith* K. Szymanowskiego, partie Hrabiny w *Weselu Figara* i I Damy w *Czardziejskim flecie* Mozarta, Hrabiny Ceprano w *Rigoletcie* i Anny w *Nabucco*

G. Verdiego, Tatyany w *Eugeniuszu Onieginie* i tytułowej bohaterki w *Jolancie* P. Czajkowskiego. Występuje w koncertach muzyki oratoryjnej m.in. śpiewa *Requiem* Verdiego, ma w repertuarze ponad 100 pieśni kompozytorów różnych epok. Współpracuje z operami i filharmoniami w całym kraju. Koncertowała także w Austrii, Niemczech, Szwajcarii, Czechach, Słowenii.

Soprano. A graduate of the Academy of Music in Bydgoszcz (with honours, 2006), and winner of a number of prestigious prizes, she was a soloist at the Wrocław Opera in 2007-2009, where she had her debut as Halka in S. Moniuszko's opera. Her repertoire includes such parts as e.g. the title role in *Hagith* by K. Szymanowski, the Countess in *The Marriage of Figaro* and the First Lady in Mozart's *The Magic Flute*, Countess Ceprano in *Rigoletto* and Anna in *Nabucco* by G. Verdi, Tatyana in *Eugene Onegin* and the eponymous heroine in *Iolanta* by P. Tchaikovsky. She also sings in oratorio, e.g. has performed Verdi's *Requiem*, and has mastered over 100 songs by composers from various eras. She has cooperated with philharmonic and opera companies in all of Poland, and also given concerts in Austria, Germany, Switzerland, the Czech Republic, and Slovenia.

Ewa Vesin (Halka)

Sopran. Absolwentka Akademii Muzycznej w Krakowie i Wrocławiu, solistka Opery Wrocławskiej. Śpiewała we wszystkich częściach *Pierścienia Nibelunga* R. Wagnera, wielki sukces odniosła zwłaszcza w partii Sieglinde w *Walkirii*. W jej repertuarze znajdują się ponadto główne partie z oper: *Carmen* G. Bizeta, *Zemsta* nietoperza J. Straussa, *Halka* S. Moniuszki, *Otello* G. Verdiego, *Opowieści Hoffmana* J. Offenbacha. Brała udział w licznych festiwalach, m.in. Viva

il Canto w Cieszynie, Międzynarodowym Festiwalu Wagnerowskim we Wrocławiu, Musica Polonica Nova, Vratislavia Cantans 2011 – wykonując *III Symfonię pieśni żałosnych* Henryka Mikołaja Góreckiego. W 2009 roku rozpoczęła współpracę z Operą Krakowską, śpiewając tytułową rolę w operze *Carmen* Bizeta i partię Saffi w *Baronie cygańskim* J. Straussa. Koncertuje za granicą, m.in. podczas Festiwalu Operowego w Luksemburgu, gdzie wystąpiła dla księżnej i księcia Luksemburga (tytułowa Carmen) oraz Open Air w Xanten. W kraju współpracuje m.in. z Filharmoniami: Olsztyńską, Podlaską, Wrocławską i Zielonogórską.

Soprano. Graduate of the Music Academies in Krakow and Wrocław, soloist at the Wrocław Opera. She has performed in all the operas forming R. Wagner's *Der Ring des Nibelungen*, the part of Sieglinde in *Die Walküre* being her greatest success in this production. Her repertoire also includes the leading roles in such operas as: *Carmen* by G. Bizet, *Die Fledermaus* by J. Strauss, *Halka* by S. Moniuszko, *Otello* by G. Verdi, and *Les contes d'Hoffmann* by J. Offenbach. She has taken part in a number of festivals, notably Viva il Canto in Cieszyn, the International Wagner Festival in Wrocław, Musica Polonica Nova, Vratislavia Cantans 2011 – singing in the *3rd Symphony of Sorrowful Songs* by Henryk Mikołaj Górecki. In 2009, she started her collaboration with the Krakow Opera, performing the title role in Bizet's *Carmen* and the part of Saffi in *The Gypsy Baron* by J. Strauss. She has performed abroad, at the Luxembourg Opera Festival, where she sang for the Grand Duke and Duchess of Luxembourg (the part of Carmen), and the at Open Air Festival in Xanten. In Poland, she has worked with the philharmonic orchestras of Olsztyn, Podlasie, Wrocław and Zielona Góra.

Vasyly Grokholskyi (Jontek)

Tenor. Absolwent Akademii Muzycznej w Kijowie, solista kijowskiej Opery Narodowej. Współpracował także z tamtejszą filharmonią. Śpiewał w salach koncertowych całego świata, m. in. w Hiszpanii, Portugalii, Holandii, Belgii, Izraelu, Niemczech, Austrii, Kanadzie, Rosji, Australii, Japonii, Czechach i w Polsce. Od 2003 roku jest solistą Opery Krakowskiej. Występuje w partiach Edgara w *Łucji z Lammermoor*, Fausta w operze Gounoda, Księcia Mantui w *Rigoletcie* i Alfreda Germont w *Traviacie*, Rudolfa w *Cyganerii* i Pinkertona w *Madama Butterfly*, Hermana w *Damie pikowej*, Don José w *Carmen*. Współpracuje z Operą Narodową w Warszawie. Jest laureatem międzynarodowych konkursów. W 2010 r. został zwycięzcą XII Wielkiego Turnieju Tenorów Opery na Zamku w Szczecinie.

Tenor. A graduate of the Academy of Music in Kiev, he sang solo parts at the National Opera and also collaborated with the philharmonic orchestra in that city, and then went on to perform in concert halls all around the world, e.g. in Spain, Portugal, Holland, Belgium, Israel, Germany, Austria, Canada, Russia, Australia, Japan, the Czech Republic, and Poland. Since 2003, he has been a soloist at the Krakow Opera. Grokholskyi performs the roles of Edgardo in *Lucia di Lammermoor*, Faust in Gounod's opera, the Prince of Mantua in *Rigoletto* and Alfredo Germont in *La traviata*, Rodolfo in *La bohème* and Pinkerton in *Madama Butterfly*, Herman in *The Queen of Spades*, Don Jose in *Carmen*. Since 2007, he has been collaborating with the National Opera in Warsaw. In 2010, he won the 12th Great Tenors Tournament at the Castle Opera House in Szczecin.

Tomasz Kuk (Jontek)

Tenor. Ukończył krakowską Akademię Muzyczną w klasie prof. W. J. Śmietany (1999). Laureat konkursów wokalnych we Wrocławiu (I nagroda), w Dusznikach Zdroju (II nagroda), w Nowym Sączu (III nagroda), w Warszawie (I nagroda). Jest solistą Opery Krakowskiej, gdzie śpiewa m.in. partie Don Josego w *Carmen*, Pinkertona w *Madame Butterfly*, Stefana w *Strasznym dworze*, Tamina w *Czarodziejskim flecie*, Artura w *Łucji z Lammermoor*, Cavaradossiego w *Tosce*, Izmaela w *Nabucco*, Tybalta w *Capuletti i Montecchi*, Alfreda w *Traviacie*, Makdufa w *Makbecie*. Od 2002 roku współpracuje z Operą Narodową w Warszawie. Na tej scenie wykonuje partie Jontka w *Halce*, Lenskiego w *Onieginie*, Kalafa w *Turandot*, Stefana w *Strasznym dworze*, Stacha w *Zabobonie, czyli Krakowiakach i góralach*. Posiada bogaty repertuar oratoryjny. Występował na wielu scenach i estradach zagranicznych, m. in. w Niemczech, Szwajcarii i Austrii.

Tenor. A soloist of the Krakow Opera, he is a graduate of the Krakow Academy of Music, where he was as student of Professor W. J. Śmietana (1999), and a winner of the vocal competitions in Wrocław (First Prize), Duszniki Zdrój (Second Prize), Nowy Sącz (Third Prize), and Warsaw (First Prize). His major parts at the Krakow Opera include Don Jose in *Carmen*, Pinkerton in *Madama Butterfly*, Stefan in *The Haunted Manor*, Tamino in *The Magic Flute*, Arturo in *Lucy of Lammermoor*, Cavaradossi in *Tosca*, Ismaele in *Nabucco*, Tebaldo in *I Capuleti e i Montecchi*, Alfredo in *La Traviata*, and Macduff in *Macbeth*.

Since 2002, Kuk has been collaborating with the National Opera in Warsaw, singing the parts of Jontek in *Halka*, Lensky in *Onegin*, Calaf in *Turandot*, Stefan in *The Haunted Manor*, and Stach in *Zabobon, czyli Krakowiacy i Górale*. He has performed on several foreign stages, e.g. in Germany, Switzerland, and Austria.

Tadeusz Szlenkier (Jontek)

Ukończył filozofię na Uniwersytecie Warszawskim, głos kształcił u Romana Węgrzyna i Richarda Crossa. W 2009 roku uzyskał tytuł Master of Music na Yale University School of Music w Stanach Zjednoczonych. Jest laureatem I miejsca w Międzynarodowym Konkursie Wokalnym Klassik-Mania w Wiedniu. Od 2010 roku związany na stałe z Operą Nova w Bydgoszczy występuje w głównych partiach tenorowych m.in. Rudolfa w *Cyganerii* Pucciniego, Alfreda w *Traviacie* Verdiego. Śpiewał partię Pasterza w pierwszym scenicznym wystawieniu *Króla Rogera* Szymanowskiego w Stanach Zjednoczonych podczas Bard Summer Festival w Annandale on Hudson. W 2010 roku wystąpił podczas Bydgoskiego Festiwalu Operowego w partii Enza w premierowym przedstawieniu *Giocondy* Ponchiello. Bierze udział w koncertach muzyki oratoryjnej na scenach w Polsce i za granicą.

A performer with a degree in philosophy from the University of Warsaw, he studied singing under Roman Węgrzyn and Richard Cross. In 2009 he obtained the degree of Master of Music at the Yale University School of Music in the USA. A winner of the Klassik-Mania Vocal Competition in Vienna, he has been involved with the Opera Nova in Bydgoszcz since 2010, singing leading tenor parts, such as Rudolfo in *La boheme* by Puccini or Alfredo in *La traviata* by Verdi. He sang the part of the Shepherd in the first staging of Szymanowski's *King Roger* in the United States during the Bard Summer Festival in Annandale-on-Hudson. In 2010, he performed during the Bydgoszcz Opera Festival as Enzo in the premiere of *La Gioconda* by Ponchielli. He has also sung in oratorio in Poland and abroad.

Volodymyr Pankiv (Stolnik)

Bas. Urodził się w Drohobycz na Ukrainie, ukończył Akademię Muzyczną w Krakowie. Od 2004 r. jest solistą Opery Krakowskiej, gdzie śpiewał m.in. partię Rajmonda w *Łucji z Lammermoor*, Surina w *Damie pikowej*, Mefista w *Fauście*, Komandora w *Don Giovannim*, Colline w *Cyganerii*, Bonzo w *Madama Butterfly*, Gremina w *Eugeniuszu Onieginie*, Doktora Grenvila w *Traviacie*. W 2006 r. wystąpił jako Basilio w *Cyruliku sewilskim* na deskach Opera Lyra w Ottawie. Współpracuje z Operą Narodową w Warszawie, gdzie śpiewał partię Faraona w *Aidzie* i Skołuby w *Strasznym dworze* a w Operze na Zamku w Szczecinie – partię Sarastro w *Czarodziejskim flecie*. Występuje w repertuarze oratoryjnym.

Bass. Born in Drohobych, Ukraine, he graduated from the Academy of Music in Krakow. A soloist of the Krakow Opera since 2004, he has sung such parts as Raimondo in *Lucia di Lammermoor*, Surin in *The Queen of Spades*, Méphistophélès in *Faust*, Commendatore in *Don Giovanni*, Colline in *La boheme*, Bonzo in *Madama Butterfly*, Gremin in *Eugene Onegin*, or Doctor Grenvil in *La traviata*. In 2006, he performed the role of Basilio in *The Barber of Seville* at the Opera Lyra in Ottawa. He collaborates with the National Opera in Warsaw, where he has sung the parts of Pharaoh in *Aida* and Skołuba in *The Haunted Manor*, and the Castle Opera in Szczecin – the part of Sarastro in *The Magic Flute*. His repertoire also includes oratorios.

Aleksander Teliga (Stolnik)

Zaliczany jest dziś do czołówki europejskich basów. Absolwent Konserwatorium we Lwowie, od 1989 roku mieszka i pracuje w Polsce. Współpracuje z wieloma zagranicznymi teatrami muzycznymi. Odbił liczne tournée po Szwecji, Szwajcarii, Holandii, Japonii, USA i Kanadzie. Brał udział w wielu prestiżowych festiwalach: Festiwal Operowy w St. Margarethen (Austria) - (Zaccaria w *Nabucco* 1996, 2000, 2007, *Aida* 1997, *Carmen* 1998), Festiwal im. F. Szalapi (Kazań, Rosja). Ma na swoim koncie liczne nagrania dla radia i telewizji w Niemczech, Irlandii i w Polsce. Nagrał m.in. na płytach DVD *Aidę* (dyrygent Giorgio Croci i Orkiestra Stagione d'Opera Italiana) i *Nabucco* (dyrygent Michael Lessky i Orkiestra Junge Philharmonie Wien). Jest pedagogiem w katowickiej Akademii Muzycznej. W 2005 roku otworzył Szkołę Operową Aleksandra Teligi. Od 2007 r. jest dyrektorem Europejskiego Młodzieżowego Festiwalu Muzyki Wokalnej „Gloria” w Supraślu.

One of Europe's leading bass singers. A graduate of the Conservatory in Lviv, he has lived and worked in Poland since 1989, cooperating with a number of musical theatres in several countries. He has completed numerous tours of Sweden, Switzerland, the Netherlands, Japan, the USA and Canada, and taken part in prestigious festivals, such as the Opera Festival in St. Margarethen, Austria (Zaccaria in *Nabucco* 1996, 2000, 2007, *Aida* 1997, *Carmen* 1998) or the Chaliapin Festival in Kazan, Russia. He has made a large number of recordings for the radio and television in Germany, Italy, Ireland, and Poland. Opera DVDs with his performances include *Aida* (with the Orchestra of the Stagione d'Opera Italiana, cond. Giorgio Croci) and *Nabucco* (with the Orchestra of the Junge Philharmonie Wien, cond. Giorgio Croci). He teaches at the Academy of Music in Katowice, and in 2005 opened the Aleksander Teliga Opera School. Since 2007, he has been the director of the European Youth Music Festival "Gloria" in Supraśl.

Stanisław Kufluk (Janusz)

Baryton. Absolwent Instytutu Sztuki w Stanisławowie. W latach 2006 – 2009 solista Opery Wrocławskiej, gdzie wystąpił m.in. jako Rangoni w *Borysie Godunowie*, Hrabia Almaviva w *Weselu Figara*, Escamillo w *Carmen*, Chrystus w *Raju utraconym*, Jozue w *Jutro* T. Bairda. Jest solistą w Operze Śląskiej w Bytomiu, należy również do zespołu Opery Krakowskiej. Można go usłyszeć w partii Jeleckiego w *Damie pikowej*, Sharplessa w *Madama Butterfly*, Macieja w *Strasznym Dworze*, Moralesa w *Carmen*, Barona Douphol w *Traviacie* oraz w tytułowych rolach w *Eugeniuszu Onieginie* i *Don Giovannim*. Jest laureatem III nagrody w Konkursie im. Adama Didura (2008) i Grand Prix w konkursie wokalistyki Sztuka XXI w. w Finlandii (2006). W 2011 r. zdobył III miejsce w Międzynarodowym Konkursie Sztuki Wokalnej im. Ady Sari w Nowym Sączu.

Baritone. A graduate of the Art Institute in Ivano-Frankivsk, he was a soloist of the Wrocław Opera from 2006 to 2009, performing such parts as Rangoni in *Boris Godunov*, Count Almaviva in *The Marriage of Figaro*, Escamillo in *Carmen*, Christ in *Paradise Lost*, and Joshua in *Tomorrow* by T. Baird. A soloist at the Silesian Opera in Bytom and a member of the Krakow Opera's ensemble, he can currently be heard performing the parts of Yeletsky in *The Queen of Spades*, Sharpless in *Madama Butterfly*, Maciej in *The Haunted Manor*, Morales in *Carmen*, Baron Douphol in *La traviata*, and also as Eugene Onegin and Don Giovanni. His accolades include the 3rd prize in the Adam Didur Competition (2008) and the Grand Prix in the Singing Competition "Art of the 21st Century" in Finland (2006), and recently the 3rd place in the Ada Sari Vocal Art Competition in Nowy Sącz (2011).

Mariusz Kwiecień /MET/ (Janusz)

Baryton. Krakowianin, ukończył warszawską Akademię Muzyczną. Słynący z pięknego głosu, ogromnej muzykalności i silnej osobowości scenicznej występuje w Europie, Ameryce Północnej i Japonii. Najczęściej współpracuje z Metropolitan Opera, Lyric Opera of Chicago, Seattle Opera, wiedeńską Staatsoper, Covent Garden, paryską Opéra Bastille i Teatro Real w Madrycie.

Jest absolwentem Metropolitan Opera's Lindemann Young Artist Development Program. W Metropolitan Opera zaśpiewał w ostatnich sezonach Marcella w *Cyganerii*, Silvia w *Pajacach*, Malatestę w *Don Pasquale* i Enrica w *Łucji z Lammermoor*, Almavivę w *Weselu Figara*, Guglielma w *Così fan tutte*, Escamilla w *Carmen* oraz tytułową rolę w *Don Giovannim*.

Występował w londyńskiej Covent Garden jako Marcelllo w *Cyganerii*, Germont w *Traviacie* i Oniegin w operze Czajkowskiego. Partię Oniegina śpiewał wielokrotnie m.in. w Palais Garnier w Paryżu i w Operze Narodowej w Warszawie, w moskiewskim teatrze Bolszoi i w chicagowskiej Lyric Opera, w Teatro Real w Madrycie i w Bayerische Staatsoper w Monachium. Paryska Opera Bastille gościła Mariusza Kwietnia jako tytułowego Króla Rogera, a także Belcore w *Eliksirze miłości*. Śpiewał Guglielma w *Così fan tutte* w Grand Theatre de Genève i Ottokara w *Wolnym Strzelcu* w mediolańskiej La Scali. Publiczność wiedeńska miała okazję usłyszeć artystę w *Eliksirze miłości*, jako Hrabiego Robinsona w *Il matrimonio segreto* Cimarosy, oraz jako Riccarda w *Purytanach*.

Halka jest trzecią premierą, którą przygotował z zespołem Opery Krakowskiej. W 2009 roku wystąpił jako Don Giovanni w inscenizacji Michała Znanieckiego pod kierownictwem muzycznym Łukasza Borowicza, a w 2010 r. jako Eugeniusz Oniegin w premierze tej samej pary twórców.

Baritone. A native of Krakow, he completed his studies at the Music Academy in Warsaw. Famous for his fine voice, great musicality and strong stage personality, he performs in Europe, North America and Japan. The companies he collaborates with more often than others include the Metropolitan Opera in New York, the Lyric Opera of Chicago, the Seattle Opera, Vienna's Staatsoper, the Covent Garden in London, L'Opéra Bastille in Paris, and the Teatro Real in Madrid.

A graduate of the Metropolitan Opera's Lindemann Young Artist Development Program, his parts at the Met in recent seasons have included Marcelllo in *La bohème*, Silvio in *Pagliacci*, Malatesta in *Don Pasquale*, Enrico in *Lucia di Lammermoor*, Almaviva in *The Marriage of Figaro*, Guglielmo in *Così fan tutte*, and Escamillo in *Carmen*, and also the title role in *Don Giovanni*.

At London's Covent Garden, he has sung Marcelllo in *La bohème*, Germont in *La traviata*, and Onegin in Tchaikovsky's opera. He has performed that last part a number of times, e.g. at the Palais Garnier in Paris and at the National Opera in Warsaw, at the Bolshoi Theatre in Moscow and the Lyric Opera of Chicago, at the Teatro Real in Madrid and the Bayerische Staatsoper in Munich. L'Opéra Bastille in Paris had Mariusz Kwiecień sing the title part of *King Roger* and then Belcore in *L'elisir d'amore*. He has also sung the parts of Guglielmo in *Così fan tutte* at the Théâtre de Genève and Ottokar in *Der Freischütz* at Milan's La Scala. The Viennese audiences have had an opportunity to hear the artist in *L'elisir d'amore*, as Count Robinson in *Il matrimonio segreto* by Cimarosa, and as Riccardo in *I puritani*.

Halka is the third premiere he has prepared with the Krakow Opera. In 2009, he performed the part of Don Giovanni here, in the production prepared by Łukasz Borowicz and Michał Znaniecki, and in 2010 as Eugene Onegin in the premiere staged by the same directors.

for. Mikołaj Mikołajczyk

Krzysztof Witkowski (Janusz / Dziemba)

Baryton. Absolwent Akademii Muzycznej w Łodzi. Zdobywca nagród na krajowych i międzynarodowych konkursach wokalnych m.in. im. Ady Sari w Nowym Sączu, Belvedere w Wiedniu. W latach 2003-05 solista Opery Nova w Bydgoszczy, 2006-08 Opery Narodowej w Warszawie i Teatru Wielkiego w Łodzi a od 2008 Opery Krakowskiej. Na krakowskiej scenie wystąpił w partiach Miecznika w *Strasznym dworze* Moniuszki, Juniusa w *Gwałcie na Lukrecji* Brittena, Marcella w *Cyganerii* i Sharplessa w *Madama Butterfly* Pucciniego, Tomskiego w *Damie pikowej* Czajkowskiego, Escamilla w *Carmen* Bizeta, Walentego w *Fauście* Gounoda, Piotra Homonay w *Baronie cygańskim* Straussa. W repertuarze ma także role Hrabiego Almaviv i Figara w *Weselu Figara* Mozarta, Scarpia w *Tosce* Pucciniego, Riccarda w *Purytanach* Belliniego.

Baritone. Graduated from the Łódź School of Music. Winner of prizes at national and international singing competitions, e.g. the Ada Sari Competition in Nowy Sącz, or the Belvedere Competition in Vienna. In 2003-05, he was a soloist of the Opera Nova in Bydgoszcz, in 2006 - 08 of the National Opera in Warsaw and of the Teatr Wielki in Łódź, and the Kraków Opera since 2008. In the Kraków Opera House, Mr. Witkowski played the roles of Miecznik in Moniuszko's *Straszny Dwór*, Junius in Britten's *The Rape of Lucretia*, Marcello in Puccini's *La Boheme* and Sharpless in *Madama Butterfly*, Tomski in Tchaikovsky's *The Queen of Spades*, Valentin in Gounod's *Faust*, Escamillo in Bizet's *Carmen* or Count Homonay in Strauss's *The Gypsy Baron*. In his repertoire, he also has the roles of Count Almaviva and Figaro in Mozart's *The Wedding of Figaro*, Scarpia in Puccini's *Tosca*, and Riccardo in Bellini's *Puritani*.

Agnieszka Cząstka (Zofia)

Mezzosopran. Absolwentka Akademii Muzycznej w Krakowie, solistka Opery Krakowskiej, gdzie można ją usłyszeć m.in. w roli Carmen w operze Bizeta, Suzuki w *Madama Butterfly*, Zerliny w *Don Giovannim*, Poliny w *Damie pikowej*, Magdaleny w *Rigoletto*, Jadwigi w *Strasznym dworze*, Olgi w *Eugeniuszu Onieginie*, Flory w *Traviacie*. W repertuarze posiada wiele innych znaczących partii operowych i oratoryjnych. Współpracuje także z innymi teatrami muzycznymi.

Koncertowała m.in. w USA, Niemczech, krajach Beneluxu, Ukrainie, Rosji, Słowacji.

Mezzo-soprano. A graduate of the Music Academy in Krakow, she is a soloist at the Krakow Opera, where she can currently be heard performing the roles of Carmen in Bizet's opera, Suzuki in *Madama Butterfly*, Zerlina in *Don Giovanni*, Polina in *The Queen of Spades*, Magdalena in *Rigoletto*, Jadwiga in *The Haunted Manor*, Olga in *Eugene Onegin*, Flora in *La Traviata*. Her repertoire includes a number of major opera and oratorio parts. She also collaborates with other music theatres, and has given concerts in the USA, Germany, Benelux, Ukraine, Russia, and Slovakia.

Monika Korybalska (Zofia)

Mezzosopran. Studentka Wydziału Wokalno-Aktorskiego Akademii Muzycznej w Krakowie. Śpiewała partię Geniusza w *Kamieniu filozoficznym* Mozarta podczas Festiwalu Mozartowskiego w Salzburgu. W 2010 roku wystąpiła w solowych partiach (Wróżka, Junona) koncertowego wykonania *The Fairy Queen* Purcella pod batutą P. Eswooda. Współpracuje z Operą Krakowską, gdzie śpiewa m.in. partię Kate Pinkerton w *Madama Butterfly*, Mercedes w *Carmen*, Jadwigi w *Strasznym dworze* oraz Suzuki w *Madamie Butterfly*. Współpracuje z Operą Nova w Bydgoszczy.

Mezzo-soprano. A student at the Vocal and Acting Department of the Academy of Music in Krakow, she has sung the part of Genie in *The Philosopher's Stone* by Mozart during a Mozart Festival in Salzburg. In 2010, she sang solo parts (Fairy, Juno) in a concerto performance of *The Fairy Queen* by Purcell, conducted by P. Eswood. She has been collaborating with the Krakow Opera, performing e.g. the parts of Kate Pinkerton and Suzuki in *Madama Butterfly*, Mercedes in *Carmen*, and Jadwiga in *The Haunted Manor*, and also with the Opera Nova in Bydgoszcz.

Anna Borucka (Zofia)

Mezzosopran. Absolwentka Akademii Muzycznej Katowicach. Laureatka polskich i międzynarodowych konkursów. Solistka Opery Śląskiej, gdzie zadebiutowała partią Orfeusza w *Orfeuszu i Eurydyce* Glucka, występuje również w partii Jadwigi w *Strasznym dworze* oraz jako Dorabella w *Così fan tutte*. Współpracuje m.in. z Teatrem Wielkim Operą Narodową (Hannah w *Pasażerze* M. Weinberga), Operą Nova w Bydgoszczy (Laura w *Giocondzie* Ponchielliego) Operą Krakowską (Ninon w *Diabłach z Loudun* Pendereckiego). Śpiewa dzieła kantatowo-oratoryjne oraz pieśni. Koncertuje w kraju i za granicą.

Mezzo-soprano. A graduate of the Academy of Music in Katowice and winner of prizes in national and international competitions, she is a soloist at the Silesian Opera, where she had her debut as Orpheus in Gluck's *Orfeo ed Eurydice*. Recently, she has been performing the parts of Jadwiga in *The Haunted Manor* and Dorabella in *Così fan tutte*. She has cooperated with several opera companies, including the National Opera at the Grand Theatre in Warsaw (Hannah in *The Passenger* by M. Weinberg), the Opera Nova in Bydgoszcz (Laura in *La Gioconda* by Ponchielli), and the Krakow Opera (Ninon in *The Devils of Loudun* by Penderecki). She also sings cantatas, oratorios and songs, giving concerts in Poland and abroad.

Krzysztof Dekąński (Dziemba)

Bas. Absolwent Akademii Muzycznej w Krakowie. Należał do Zespołu Śpiewaków „Camerata Silesia”. W kręgu jego zainteresowań znajduje się zarówno muzyka operowa, oratoryjna jak i kameralna. W 2009 r. debiutował partią Bartola w *Weselu Figara* w Operze na Zamku w Szczecinie. W Operze Krakowskiej śpiewa partię Rotmistrza i Zareckiego w *Eugeniuszu Onieginie* oraz partię Markiza d'Obigny w *Traviacie*.

Bass. After graduating from the Music Academy in Krakow, he joined the Camerata Silesia Ensemble of Singers in Katowice. His professional interests include opera, oratorios and chamber music. In 2009, he sang for the first time at the Castle Opera in Szczecin as Bartolo in *The Marriage of Figaro*. At the Krakow Opera, he has been singing the parts of Captain and Zaretsky in *Eugene Onegin* and that of Marchese d'Obigny in *La Traviata*.

Adam Zdunikowski (Góral)

Tenor. Absolwent Akademii Muzycznej w Warszawie. Laureat wielu konkursów wokalnych. Debiutował na scenie Teatru Wielkiego w Warszawie w 1990 roku. Współpracuje ze wszystkimi teatrami operowymi w Polsce oraz Staatsoper w Hamburgu, Operą Narodową w Sofii i Narodni Divadlo w Pradze. Posiada szeroki repertuar operowy (ponad 40 partii), a także oratoryjny (około 50 tytułów). Występował pod batutami takich znakomitości jak: Jerzy Semkow, Stanisław Skrowaczewski, Nello Santi, Jiri Belohlavek, Jonas Kovacs, Kazimierz Kord, Antoni Wit, Jacek Kasprzyk, Gabriel Chmura, Jerzy Maksymiuk, Noam Sheriff, Krzysztof Penderecki, Lawrence Foster.

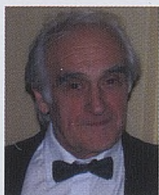
Tenor. A graduate of the Music Academy in Warsaw, with prizes from several vocal competitions. He had his debut at the Grand Theatre in Warsaw in 1990. He collaborates with all the opera theatres in Poland and with the Staatsoper in Hamburg, the National Opera in Sophia and the National Theatre in Prague. Zdunikowski has mastered an extensive repertoire of opera parts (over 40) and oratorios (some 50 titles). He has performed with such conductor celebrities as: Jerzy Semkow, Stanisław Skrowaczewski, Nello Santi, Jiri Belohlavek, Jonas Kovacs, Kazimierz Kord, Antoni Wit, Jacek Kasprzyk, Gabriel Chmura, Jerzy Maksymiuk, Noam Sheriff, Krzysztof Penderecki, and Lawrence Foster.

Władysław Guzik (Dudarz)

Baryton. Absolwent PWST w Krakowie, kształcił głos na kursach prywatnych. Od 1990 r. należy do zespołu Opery Krakowskiej, gdzie występował głównie w repertuarze operetkowym i musicalowym. W ostatnich latach można go zobaczyć w *Diablach z Loudun* (Bontemps), *Tosce* (Dozorca Więzienny), *Małym lordzie* (Pan Havisham).

Baritone. A graduate of the State Theatre School in Krakow, he learnt singing in private courses. Since 1990, he has been a member of the Krakow Opera team, performing mostly in operettas and musicals. His recent roles include Bontemps in *The Devils of Loudun*, Prison Guard in *Tosca*, and Mr Havisham in *Little Lord Fauntleroy*.

Imeri Kawsadze (Dudarz)

Tenor. Od ponad pół wieku na scenie operowej, najpierw w Teatrze Opery i Baletu w Tbilisi, w teatrach Niżnego Nowgorodu i Permu, a od 18 lat Opery Krakowskiej, gdzie występował w głównych rolach. Ma w repertuarze ponad 60 partii. Posiada tytuł Narodowego Artysty Gruzji. Jest laureatem Premio Internazionale, którą otrzymał w 2003 w Rzymie.

Tenor. Active in opera for over half a century, first at the Opera and Ballet Theatre in Tbilisi, then at the theatres of Nizhny Novgorod and Perm, he has spent the last 18 years at the Krakow Opera, where he has performed a large number of roles. His repertoire comprises more than 60 parts. He holds the title of a National Artist of Georgia and received the 2003 Premio Internazionale in Rome.

OPERA KRAKOWSKA

Dyrektor Naczelny / General Director **Bogusław Nowak**
 Główny Reżyser / Senior Director **Laco Adamik**
 Kierownik muzyczny / Music Director **Tomasz Tokarczyk**

Administracja / Administration

Z-ca Dyrektora ds. Organizacyjnych / Deputy Manager for Organisation

Katarzyna Rytysa-Bańbuła

Główny Księgowy / Chief Accountant **Małgorzata Żak**

Kierownik Działu Koordynacji Artystycznej / Artistic Coordination Manager **Krzysztof Szafran**

Sekretarz Literacki / Editing Secretary **Elżbieta Tosza**

Kierownik Działu Marketingu i Organizacji Widowni /

Marketing and Customer Service Head Manager **Anna Kościelna**

Impresariat / Event Manager **Małgorzata Dąbrowa-Kostka**

Kierownik Działu Kadr / Human Resources Manager **Jolanta Sadowska**

Kierownik Administracji / Administrative Manager **Maria Boniakowska-Leśniewska**

Zespół techniczny / Technical Staff

Z-ca Dyrektora ds. Produkcji, Główny Inżynier / Deputy Production Manager, Head Engineer
Wiesław Sawa

Kierownik Działu Technicznego / Stage Manager **Grzegorz Woźniak**

Z-ca Kierownika Działu ds. Produkcji / Deputy Production Manager **Weronika Kowalczyk**

Pracownia Scenotechniczna / Stage Technology Section **Tadeusz Sajak**

Pracownia Akustyczna / Acoustic Section **Jędrzej Rusin**

Pracownia Elektryczna / Electrical Section **Piotr Ropek**

Pracownia Stolarska / Carpenters Section **Henryk Czarnecki**

Pracownia Modelarska / Modelling Section **Wacław Didur**

Pracownia Ślusarska / Metalwork Section **Franciszek Szumny**

Pracownia Malarska / Painting Section **Marek Jarosz**

Pracownia Krawiecka Damska / Ladies' Dressmaking Atelier **Katarzyna Kłębczyk**

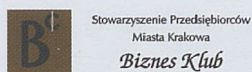
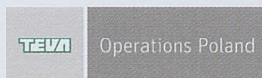
Pracownia Krawiecka Męska / Men's Dressmaking Atelier **Ewa Dura**

Pracownia Perukarsko-Fryzjerska / Hairdressers **Elżbieta Lebiest**

Pracownia Modniarska / Millinery Atelier **Eulalia Szlachetka**

Sekcja Obsługi Garderób / Dressing Room Service Section **Małgorzata Skóraś**

PARTNERZY FINANSOWI PREMIERY

Opera Krakowska

ul. Lubicz 48, 31-512 Kraków

tel. +48 12 296 61 00, fax +48 12 296 61 03

sekretariat@opera.krakow.pl

Rezerwacja / Bookings: tel. +48 12 296 62 62 (63), fax: +48 12 296 62 68

bilety@opera.krakow.pl / tickets@opera.krakow.pl

Kasa biletowa / Box Office: Opera Krakowska, ul. Lubicz 48

tel. +48 12 296 62 60 (61)

Kasa czynna / Box Office opening hours:

pn-sb 10.00-19.00 / Mon-Sat 10 am-7 pm

nd i święta na dwie godziny przed spektaklem

on Sundays and Public Holidays: 2 hours before the performance

Na okładce wykorzystano plakat autorstwa Witolda Siemaszkiewicza.

On the cover the poster by Witold Siemaszkiewicz.

Tłumaczenie / Translator

Jerzy Juruś

Zdjęcia z prób / Photos from rehearsals

Zbigniew Zawiślak

Redakcja programu / Editor

Elżbieta Tosza

Opracowanie graficzne / Artwork by

Bartosz Giżycki

Wydawca / Publisher

Opera Krakowska

marzec / March 2013

KAR
NET

SZUKAJ NAS W CAŁYM KRAKOWIE

FIND US ACROSS KRAKÓW

www.karnet.krakow.pl

BEZPŁATNY
MAGAZYN
Z KULTURĄ
FREE
CULTURAL
MAGAZINE

Chopin

HOTEL ★★★ CRACOW

Zarezerwuj pokój
na www.chopinhotel.com

...a po spektaklu
czas na ucztę dla ciała.
Zapraszamy do
hotelowej restauracji
na przysmaki
międzynarodowej kuchni.

a statement of
quality and
service

Hotel najbliższy Operze

Chopin Hotel *** CRACOW, 31-547 Kraków, ul. Przy Rondzie 2
Tel.: +48 12 299 00 00, Fax: +48 12 299 00 01
info@chopinhotel.com, www.chopinhotel.com

VIENNA INTERNATIONAL
HOTELS & RESORTS

DWUTYGODNIK

ruch muzyczny

Najstarsze polskie czasopismo poświęcone muzyce poważnej
Recenzje koncertów i przedstawień operowych, recenzje płyt
Relacje z festiwalu i konkursów, krajowych i zagranicznych
Artykuły o sprawach nurtujących środowisko muzyczne
Artykuły o pedagogice muzycznej i upowszechnieniu muzyki
Materiały historyczne

„Ruch Muzyczny” jest dwutygodnikiem, wychodzi 26 razy w roku,
do nabycia w salonach Empiku, księgarniach muzycznych,
w filharmoniach i teatrach operowych oraz w prenumeracie

www.ruchmuzyczny.pl
redakcja@ruchmuzyczny.pl

Opera Krakowska
instytucja kultury
Województwa
Małopolskiego

Mecenas Opery Krakowskiej

Sponsorzy

Sponsor Opery
Krakowskiej

Partnerzy

Patroni medialni

Patroni medialni premiery

**Qumak
- Sekom^{SA}**

**harmonijne
współdziałanie**

**Qumak
- Sekom^{SA}**

**Sponsor Opery
Krakowskiej**

życzyć niezapomnianych wrażeń!

www.qumak.pl

Mecenas Opery Krakowskiej

KRAKÓW AIRPORT

**świat
zaczyna się
tutaj.**

www.krakowairport.pl

